

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra Geografie

Jitka Kindlmanová

PRŮVODCE PO CYKLOSTEZKÁCH NA NETOLICKU

Bakalářská práce

České Budějovice, 2014

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jiří Rypl, Ph.D.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č 111/ 1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Datum:

Podpis studenta:

Tímto bych ráda poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce panu Mgr. Jiřímu Ryplovi, Ph.D. za jeho odborné vedení, vzácné rady a připomínky. Mimo jiné bych poděkovala muzeu JUDr. Otakara Kudrny za poskytnutí důležitých materiálů pro zpracování a zhodnocení místních cyklotras.

Anotace

KINDLMANOVÁ, J. (2014): Průvodce po cyklostezkách na Netolicku. Bakalářská práce. Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, katedra geografie, 80 s.

ABSTRAKT:

Bakalářská práce se zabývá zhodnocením stávajících cyklotras v mikroregionu Netolice a následným vytvořením nových doplňujících cyklistických tras. První část je věnována literatuře, která se zabývá cyklotrasami na Netolicku a fyzicko-geografickými podmínkami jako je geologie, geomorfologie, pedologie, vodstvo, klima, fauna a flóra, ochrana přírody a krajiny. Druhá část se zabývá obecnou charakteristikou mikroregionu Netolice, dále historií, značením a dělením cyklotras. V této části se nacházejí mimo jiné i projekty, jež se zabývají cyklistikou na území ČR. Poslední částí je samotné zhodnocení stávajících cyklotras, jejich přínosů a nedostatků. Dále jsou v této části charakterizovány nově navržené cyklotrasy, k nim jsou připojeny jejich mapy a výškové profily.

Klíčová slova: mikroregion Netolice, průvodce, cyklistika, cyklotrasy, selské baroko

ABSTRACT:

This bachelor's thesis provides evaluation of existing cycling paths in the Netolice micro region while subsequently introducing new complementary paths. The first part covers existing literature on cycling paths in the Netolice region, and physical-geographic conditions such as geology, geomorphology, pedology, waters, climate, fauna and flora, nature and landscape preservation. The second part covers general characteristics of the Netolice micro region, history, trailblazing, and cycling paths classification. In this second part, there are introduced, among others, projects dedicated to cycling in the Czech Republic. The final part covers the existing cycling paths, their benefits and shortcomings. Moreover, characteristics of newly created cycling paths are provided there. Included in this bachelor's thesis, there are maps of newly proposed cycling paths including their elevation profiles.

Keywords: Netolice micro region, guide, cycling, cycling paths, peasant Baroque

OBSAH:

1. ÚVOD A CÍLE PRÁCE	6
2. LITERÁRNÍ REŠERŠE	7
2.1 Literatura zabývající se charakteristikou Netolicka	7
2.3 Publikace zabývající se cyklotrasami	9
3. METODIKA PRÁCE	10
4. CYKLOTURISTIKA A CYKLISTICKÁ DOPRAVA	14
5. CYKLOPROJEKTY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY	22
6. CHARAKTERISTIKA MĚSTA NETOLICE	24
7. MIKROREGION NETOLICE	28
8. GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA NETOLICKA	31
9. SOUČASNÉ CYKLOSTEZKY A CYKLKOTRASY NA NETOLICKU A ZHODNOCENÍ JIŽ EXISTUJÍCÍCH PRŮVODCŮ	36
10. NOVĚ VYTVOŘENÉ CYKLOTRASY V MIKROREGIONU NETOLICE	41
10.1 Cyklotrasa Netolice – Krtely – Holečkov - Netolice	41
10.2 Cyklotrasa Žitná – Za Dubím – Vitějovice – Hracholusky – Jedlový vrch – Krtelský les	45
10.3 Cyklotrasa Netolice – Babice – Chvalovice – Lužice – vrchol V Hejčanech – Netolice	49
10.4 Cyklotrasa Netolice – Podeřístě – Lékařova Lhota - Sedlec	52
10.5 Cyklotrasa Žitná – Obora – Hracholusky	55
10.6 Cyklotrasa Malovičky – Mlacký remíz - Malovičky	58
10.7 Cyklotrasa Setuň – Krtely – Borská hájovna	61
10.8 Cyklotrasa Vitějovice – podél Zlatého potoka – Kralovice - Vitějovice	64
10.9 Cyklotrasa Mahouš – cyklotrasa Historická krajina Netolicka	67
10.10 Cyklotrasa Švarcenberský dvůr – Jedlový vrch – Žitná	70
11. ZÁVĚR	73
12. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	74
13. SEZNAM PŘÍLOH	80

1. ÚVOD A CÍLE PRÁCE

Ocitáme se v době, kdy jsme obklopeni veškerými moderními technologiemi, které nás potkávají na každém rohu. Zůstává otázkou, zda jít s dobou či být věrný tradičním způsobům využití volného času.

Existuje mnoho způsobů, jak okořenit své sportovní vyžití. Naskytá se nám možnost vykonávat sportovní aktivity ve vlastním obývacím pokoji či se můžeme oddat do rukou osobního trenéra. Co je tedy lepší variantou? Platit za aktivity, které nás ve skutečnosti neobohatí fyzicky ani duševně anebo se vrátit do hluboké historie, kdy cestování jako takové, patřilo k neodlučitelné části našich životů.

Během transportu totiž dochází k poznávání všeho, co nám svět nabízí, stáváme se bohatými na zkušenosti a zážitky. Turistika pomohla najít lidstvu správný směr k rozvoji, nasměrovala je tam, kde lze najít smysl života a naučila ho využívat nabízené možnosti ku prospěchu svému například, jak strávit volný čas.

Jakožto účastník cestovního ruchu může autorka říci, že díky navštíveným objektům člověk získává informační minima a zjišťuje, že nám česká zem dává pocit hrdosti. Proto se ve své bakalářské práci zaměřila na pěstování cykloturistiky v Jihočeském kraji, který je ne nadarmo opěvován básníky, spisovateli a ostatními umělci.

Milovníky turistiky zde lákají tradiční rybníky, bohaté lesy, lidová architektura a nedotčená flóra a fauna. Jižní Čechy se stále mohou chlubit svým kouzlem. Jsou symbolem krásy, čistoty a rozmanitosti.

Předkládaná práce představuje průvodce po cyklotrasách na Netolicku, ukazuje potenciál jeho využití a nastiňuje další rozvoj cykloturistiky na daném území.

Danou tematikou se autorka zabývá především z toho důvodu, že i ona patří k aktivním cykloturistům a k Netolicku a okolí má velmi vřelý vztah. I když se zdá, že tato oblast nemá co nabídnout dnešním náročným turistům, přesto si její kouzlo odnese s sebou každý. Je více důvodů, proč se zabývat tímto tématem, jako např. ochrana životního prostředí, jelikož roste osobní i nákladní doprava, či zdraví člověka.

Cílem práce byla analýza potenciálu cykloturistiky na daném území, zhodnocení možností jejího využití v rámci cestovního ruchu a zjištění momentální úrovně vymezené oblasti. Další cílem bakalářské práce je navržení nových cyklotras na území mikroregionu Netolice a zhodnocení jejich přínosů pro danou oblast. Tato práce vznikala jako zhuštění sítě stávajících cyklotras. Mimo jiné slouží i jako napojení na vznikající cyklotrasy na Vodňansku, Prachaticku a Českobudějovicku.

2. LITERÁRNÍ REŠERŠE

2.1 Literatura zabývající se charakteristikou Netolicka

Antl (1903) se ve své publikaci Dějiny města Netolice zabývá historií města Netolice. Informuje nás o občanech města a jejich zaměstnání, dobrovolných spolcích, které ve městě existovaly. Zvláštností je soupis majitelů všech domů v Netolicích. Dále se zmiňuje o školství, o kostelích a kněžstvu, zámku Kratochvíle. Je zde také kapitola věnovaná turistům, kde jsou doporučení autora, jaká místa ve městě a jeho okolí navštívit.

O historické krajině Netolicka se zmiňují Beneš, Petrášek (1999) ve svém díle Netolicko. Podávají stručný popis, kde se Netolicko nachází, historii jeho osídlení, významné objekty a je zde popisována naučná trasa s názvem Historická krajina Netolicka.

Biogeografickým členěním České republiky se zabývá Culek (1996). Na začátku je přehledná mapa biogeografického členění. Dále v knize můžeme nalézt především informace o jednotlivých bioregionech. Na území České republiky se vyskytuje až 91 bioregionů. Je zde popisována jejich poloha, horniny, reliéf, půdy, podnebí, biota, fauna a flóra, geobiocenologická typizace. Probírá se i stav krajiny a také ochrana přírody. V procentech je charakterizována plošná struktura využití území.

Podnebí a klima celé České republiky můžeme nalézt v publikaci Atlas podnebí Česka, jež je vydaný Českým hydrometeorologickým ústavem (2007). Tento atlas obsahuje mapy, které znázorňují pomocí kartogramu, teplotu a vlhkost vzduchu, výpar a jiné klimatické a meteorologické charakteristiky.

Celkovou charakteristikou mikroregionu Netolicka se zabývá Územní plán Netolic od Daňka (2011). Je zde množství informací, jak o všech cyklotrasách, které se v Netolicích a jeho okolí vyskytují, tak o území, geomorfologii, geologii, klimatických poměrech. Dále se krátce zmiňuje o historii, pamětihodnostech, o ochraně přírody a v neposlední řadě i o demografických charakteristikách.

Demek a kol. (2006) ve své knize popisují geomorfologické členění ČSR, které se člení na vyšší geomorfologické jednotky, celky a nižší jednotky. Nacházejí se zde názvy pohoří, nížin, pahorků, kopců, hor, sedel, propastí apod. V knize je mimo jiné i charakteristika geologického složení. Dále zde můžeme nalézt nejvyšší body, vegetační stupňovitost a velikost dané oblasti. Součástí je i orientační mapa. V práci byla použita pro geomorfologickou charakteristiku v zájmovém území.

Chábera a kol (1985) - podává přehled o neživé přírodě jižních Čech. Kniha podrobně informuje o horopisu, geologickém vývoji a stavbě, dále popisuje klimatické poměry, vodopis a v neposlední řadě charakterizuje geomorfologii, půdy, chráněná přírodní území geologického charakteru. Mimo jiné hovoří o výskytu nerostů a nerostných surovinách v jižních Čechách. Publikace je doplněna o přehledné mapy a tabulky. Na konci knihy je abecedně seřazený zeměpisný rejstřík.

Chábera (1982) tato kniha se zabývá geologií jihočeské oblasti. Charakterizuje geologicko-petrografické poměry a nerostné suroviny spolu s jejich ložisky. Z velké části se kniha věnuje geologickým útvarům, jež vznikly například činností větru, zvětráváním odnosem hornin nebo činností tekoucí vody. Dále charakterizuje krasové, glaciální a periglaciální jevy.

Liščáková, Janota (2009) s názvem Netolice – Proměny města aneb jak šel čas. Jedná se o fotoknihu, která nám ukazuje město a jeho okolí od roku 1686 a jeho proměny až do současnosti. Kniha obsahuje i současný plán města Netolice.

Národní muzeum Praha (2002) publikace se věnuje výsledkům antropologického průzkumu kosterních pozůstatků z hradiště Na Jáně v Netolicích. Je zde situováno 16 hrobů, kde můžeme nalézt kosterní pozůstatky lidí i zvířat.

Ouroda, Petrášek (2004) vydali trojjazyčnou publikaci s názvem Netolice, kde se krátce zmiňují o historii a současnosti města Netolice a popisují významné objekty, které můžeme nalézt v centru města a jeho blízkém okolí.

Mezi další publikace zabývající se historií města Netolice se řadí Starý, Hůna, Trajerová (1979). Autoři zde pojednávají o dávné historii města, od prvních písemných zmínek přes období bitvy na Bílé hoře, po vývoj města od roku 1945-1979. Dílo podává informace o činnosti městského muzea od roku 1960 do roku 1979.

Dvojjazyčná publikace zabývající se celkovou charakteristikou Šumavy s názvem Šumava bez hranic, Školský úřad Prachatice (2006) popisuje v první části krajinu Šumavy, její geomorfologii, geologii, topografii, hydrologii, klima, faunu, floru a chráněná území. Druhá část se zabývá historií osídlení, významnými dopravními cestami, které zde vedly, lidovou architekturou, technickými památkami, řemesly, lidovými zvyky a významnými osobnostmi. Poslední část publikace se zabývá popisem šumavských okresů a jejich zajímavostí. Mezi okresy patří např. Český Krumlov, Klatovy, Prachatice, jsou zde popisovány i okresy Freyung-Grafenau, Regen, Rohrbach a okres Urgahr-Umgebung.

Vlček a kol. (1984) - kniha je zeměpisným lexikonem bývalé ČSR. Podává přehled o 1 300 vodních tocích, 1 000 rybnících a 200 údolních nádržích a jezerech. Vodní toky byly vybírány na základě plochy povodí přesahujících 25 km². Je to celkem 30 % ze všech vodních toků ČSR. V této knize je zahrnuto pouze 6 % rybníků, údolních nádrží a jezer. Mimo jiné se můžeme v publikaci dočíst o hydrografické pozici ČSR a podává přehled o hlavních povodích na jejím území. Můžeme se zde dočíst, kde a v jaké nadmořské výšce vodní tok pramení, jak je tok dlouhý, jaká je plocha jeho povodí, kam se řeka nebo potok vlévá, popřípadě jeho průměrný průtok u ústí. U rybníků a jezer se dočteme o jejich ploše, hloubce, objemu, v jaké nadmořské výšce a při jakém svahu se vodní plocha nachází, popřípadě v jakém okrese ho lze nalézt.

2.2 Literatura zabývající se cyklotrasami

Beneš, Stejskal, Ourada (1998), specializovaný dvojjazyčný česko-německý turistický průvodce. Věnuje se na začátku podrobné historii Netolic již od 6. století. Na konci publikace jsou popsány dvě cykloturistické trasy procházející Netolickem.

Turistický průvodce Kam po Česku (2014) doporučuje zajímavá místa, vhodná na výlet pro rodiny s dětmi i pro partnery či jednotlivce. Dále informuje i o zajímavých galeriích, expozicích a o muzeích.

Obůrková (2006) popisuje ve svém průvodci Kam v jižních Čechách památky, jež jsou na seznamu UNESCO, hrady a zámky, rozhledny, lázně, muzea a archeologické, duchovní a technické památky a v neposlední řadě přírodní zajímavosti. Jsou zde důležité informace, jako je adresa, kontakt, otevírací doba a jiné neobvyklé údaje.

Petrášek (2007-2013), mezi další publikace věnující se cyklostezkám na Netolicku patří Kolem kolem Netolic, jež je vydán na každý rok. Zde jsou navrhovány trasy a popisovány zastávky se zajímavostmi. Tyto trasy nejsou cyklotrasami, pouze návrhem pro výše zmiňovanou akci.

Pošumaví – Prachaticko (2012), jedná se o velkou cykloturistickou mapu, která obsahuje cyklotrasy, typy na výlet a jejich výškové profily a klasifikace povrchů. Dále zde popisuje města, přírodní podmínky, chráněné oblasti atd.

3. METODIKA PRÁCE

Ačkoli název bakalářské práce vede k domněnce, že se bude autorka zabývat problematikou cyklostezek, je nutné podotknout, že z hlediska správné klasifikace cyklostezek dle Klubu českých turistů (2014) tomu tak nemůže být. Cyklostezka je totiž definována jako pozemní komunikace, která je vymezená dopravními značkami a je určena pouze pro cyklisty. Ostatní doprava je z ní vyloučena (Boháč, 2006). A jelikož na Netolicku zatím neexistuje žádná cyklostezka, která by vyloučila z provozu ostatní motorové prostředky, není možné hovořit v této práci o cyklostezkách, nýbrž o cyklotrasách. Jediná cyklostezka na Netolicku je úsek z Netolic na státní zámek Kratochvíle. Ta je prozatím ve výstavbě.

Ke změně názvu bakalářské práce nedošlo z důvodu výměny vedoucího bakalářské práce a tudíž i jejího tématu na poslední chvíli. Jedním z důvodů také byla autorčina prvotní neznalost rozdílů mezi cyklotrasou a cyklostezkou.

Autorka se při vedení cyklotras řídila zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, dále vyhláškou ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. a dle Československé normy 73 6110 „Projektování místních komunikací“, jež se týkají navrhování a projektování cyklistických tras a stezek. Dalšími prameny, z kterých autorka vycházela, se stala technická podmínka číslo 179. Tato technická podmínka se zabývá navrhováním komunikací pro cyklisty. Autorka čerpala i ze stanov Klubu českých turistů, jež mají na starost značení a údržbu cyklotras a cyklostezek.

Bakalářská práce byla realizována v časovém období od září 2013 do července 2014 s cílem podat podrobné informace o cyklotrasách na Netolicku a navrhnout vlastní cyklotrasy. Na základě získaných dat je bakalářská práce koncipovaná dle předpokladů pro tvorbu nových tras a dále se zamýšlí nad přínosy, které může řešená oblast přinést účastníkům cykloturistiky.

Záměrem práce proto byla analýza potenciálu cykloturistiky na daném území, zhodnocení možností jejího využití v rámci cestovního ruchu a zjištění momentální úrovně vymezené oblasti. Tato práce vznikala jako budoucí propojení s již vznikajícími cyklotrasami na Vodňansku a s dosud vzniklými cyklotrasami na Českobudějovicku a Prachaticku.

Dalším krokem po vybrání bakalářské práce na téma cyklotrasy na Netolicku bylo nutné seskupit všechny dostupné materiály. Pro zpracování této práce byly nejprve shromážděny a vybrány veškeré informace o cykloturistice, které byly poté prostudovány. Jednalo se, jak o odbornou literaturu, tak i o mapy, turistické publikace a v neposlední řadě o internetové stránky. Poznatky týkající se cykloturistiky, Netolicka a postavení cestovního

ruchu na daném území se staly podkladem pro vytvoření vlastních cyklistických tras. Bohužel na toto téma není zpracováno více prací, z které by autorka mohla čerpat inspiraci. Autorka se setkala s bakalářskými pracemi na téma cyklostezek či cykloturistiky jako je Nováková (2011), Mach (2007) a diplomová práce Dobnerové (2009)

Zájmové území bylo vymezeno především mikroregionem Netolice, kde došlo k tvorbě vlastních cyklotras. Mikroregion Netolice je vymezen obcemi Vitějovice a Hracholusky, které leží severozápadně od Netolic, v severovýchodní části mikroregionu se nachází obec Malovice, která sousedí s ORP Vodňany. Jihovýchod mikroregionu tvoří obce Olšovice, Mahouš, Němčice, Babice, Chvalovice a Lužice. (Netolice.cz)

V následující fázi bylo zapotřebí, pomocí portálu mapy.cz, prozkoumat dané území a dopředu si připravit, kudy se cyklotrasy budou ubírat. Jelikož na Netolicku a v blízkém okolí již cyklotrasy existovaly, autorka se soustředila na ty, které ještě nebyly zaneseny v mapách, průvodcích a na internetových stránkách.

Celá bakalářská práce je rozdělena na čtyři dílčí části:

1. Cykloturistika a cyklistická doprava
2. Charakteristika Netolicka
3. Stávající cyklotrasy v mikroregionu Netolice
4. Nově navržené cyklotrasy v zájmovém území

První část práce je věnována cykloturistice a cyklistické dopravě. Zde je především charakterizována cykloturistika a její přínos účastníkům cestovního ruchu. Dále v této části autorka krátce nahlíží do historie cyklistiky a hledá příčiny vzniku modernějších druhů kol. V první části se autorka zabývá i dělením cyklistických tras a to na: cyklistické trasy dle dopravního provozu, kde je popsán hlavní rozdíl mezi cyklostezkou (Cyklodoprava, 2011) a cyklotrasou (Klub českých turistů, 2014), mimo jiné je zde zmíněn i cyklopruh (Nakole, 2011). A rozdělení na cyklistické trasy dle orientačního značení. Je zde k vidění, jak silniční značení, tak značení na polních a lesních cestách. Autorka se zaměřuje i na cílové skupiny cykloturistiky a jejich dělení na rekreační cyklisty, dálkové cyklisty, sportovně rekreační cyklisty a rodiny s dětmi. Dalším zaměřením první části bakalářské práce je na terénní a rekreační cyklistiku. Jsou zde stručně popsány významné cykloprojekty, obzvláště co je jejich náplní. Autorka se o těchto cykloprojektech zmiňuje z důvodu jejich významnosti vzhledem k jejich užitečným informacím pro cyklisty a turisty.

V druhé části se zabývá autorka charakteristikou vybraného území. Je zde obsažen základní popis města Netolice, jeho symbolů a administrativního členění. Další zmínkou jsou

historické památky, zajímavosti řešeného území a stručná historie Netolic. Mimo jiné je zde zmíněn mikroregion Netolice, ve kterém jsou realizovány nové cyklotrasy. Tato část obsahuje geografickou charakteristiku celého mikroregionu. Je zde popisována geologie a geomorfologie, nerosty vyskytující se v daném území, klimatická charakteristika, hydrologie, biogeografie a přírodní památky.

Třetí část je věnována stávajícím cyklotrasám, které procházejí mikroregionem Netolice. Chybně je zde pojednáváno o cyklostezkách, autorka se na začátku bakalářské práce, zejména v první části, zmiňuje, proč se nemůže jednat o cyklostezky, ale o cyklotrasy. Také jsou zde popsány atraktivita a nedostatky současných tras. K této části autorka získala informace o nově vznikající cyklostezce, vedoucí na státní zámek Kratochvíle, od tajemníka městského úřadu Netolice pana Ing. Petra Kotrby. Pan tajemník podal vyčerpávající zprávy o finanční náročnosti stezky i o zdrojích financování a dalších záměrech jako je budoucí prodloužení cyklostezky k obci Bavorov. Vynaložené náklady na přípravu stezky zahrnují geodetické zaměření, zpracování projektové dokumentace, žádosti o dotaci, dále i zpracování prováděcí projektové dokumentace a administrativní zajištění veřejné soutěže na zhotovitele stavby. Realizaci stavby provázely náklady: se sehnáním stavební firmy, technického dozoru investora, administrativní zajištění závěrečného vyhodnocení projektu pro EU a publicita, která zahrnuje např. billboardy nebo pořízení pamětní desky.

Poslední čtvrtou částí jsou autorkou nově navržené cyklotrasy. Je zde popisována trasa, spolu s různými atraktivitami. Cyklostezky byly autorkou tematicky zaměřeny na lidovou architekturu, která se objevuje ve většině obcí mikroregionu Netolice a to selské baroko. Počátky selského baroka spadají do konce 18. století, kdy vládl Josef II. Největší vrchol výstavby byl v druhé polovině 19. století. Používají se jen ornamenty, ale tektonické principy se ze stavebního hlediska opomíjí. Inspirací pro tento styl se stalo baroko. Lidé dříve napodobovali prvky baroka z kostelů nebo z panských statků. Původní symbolika byla přetvořena a stal se z ní ozdobný prvek. Později k selskému baroku přibyly i jiné ozdobné prvky, které byly převzaty z roubených staveb nebo z výšivek. Selské baroko je typické pro Čechy, ale můžeme ho nalézt i v okolních státech. (Selské baroko, 2014)

Trasy jsou charakterizovány celkovou délkou, obtížností a možnostmi posezení nebo občerstvení. K této části jsou připojeny mapy jednotlivých nově navržených tras spolu s výškovými profily.

U jednotlivých tras je nutné podotknout to, že přesahují nepatrnou částí přes mikroregion Netolice. Například na 8. kilometru trasy číslo 2 přesahuje cyklotrasa Netolicko

do Vodňanska a dále na 10. kilometru cyklotrasa zasahuje na již existující trasu číslo 1110, asi pouze 1 km. U cyklotrasy číslo 3 se vyskytuje přesah u části trasy z obce Chvalovice do obce Lužice, jež patří pod městys Lhenice. Cyklotrasa číslo 4 vede obcí Lékařova Lhota a Sedlec patřící pod okres České Budějovice. Vede přes tyto obce z důvodu přítomnosti prvků selského baroka na zdejších usedlostech. U cyklotrasy číslo 7 zde také zasahuje první část cyklotrasy na již existující trasu číslo 1099. Poslední cyklotrasa číslo 10 zasahuje svou převážnou částí mimo mikroregion Netolice. Hlavně z důvodu větší atraktivity navrhované cyklotrasy. Cyklotrasa číslo 10 také v první části zasahuje na trasu číslo 1099.

Součástí bakalářské práce je seznam použité literatury, internetových a jiných zdrojů. Mapy byly vytvořeny v internetovém programu GPS Visualizer za pomoci Google Maps, zde se tvořily i výškové profily cyklotras. Pro dokončení map byl použit program GIS verze 9.3. Pořízení různých fotografií se konalo v dubnu a v květnu 2014 za pomoci fotoaparátu Samsung WB600 a mobilního fotoaparátu Samsung S4.

Bakalářská práce slouží jako průvodce po cyklotrasách na území Netolicka a též může znamenat určitý podklad pro rozvoj cykloturistiky v cílovém místě a zvýšení návštěvnosti Netolic a celého mikroregionu.

4. CYKLOTURISTIKA A CYKLISTICKÁ DOPRAVA

Cyklistická doprava, která byla v dřívějších dobách hojně využívána, jako prostředek k přemísťování z místa do místa, nyní představuje nový trend v dopravě na kratší vzdálenosti. Můžeme se s tímto fenoménem setkat především v městských a příměstských oblastech, kde tuto formu dopravy volí především studenti a zaměstnanci. Jako alternativní typ dopravy na kratší vzdálenosti se tedy jeví cyklistická doprava, která neřeší problémy s hledáním parkovacích míst a stání v kolonách. Naopak se zde objevují pozitiva, mezi která patří finanční nenáročnost, jak s pořízením, tak s provozem kola, přispívá ke zlepšení životního prostředí a ke zdravějšímu životnímu stylu. (Cyklodoprava, 2014)

Cykloturistika patří do odvětví sportovního cestovního ruchu, pro něhož je především charakteristický pobyt v přírodním prostředí a aktivní účast na sportovní činnosti, která předpokládá fyzickou kondici. (Česko jede, 2011) Cykloturistika obohacuje účastníky cestovního ruchu o zážitky v krátkém časovém období. Lze ji provozovat nejen na více dostupných cyklotrasách, ale i na speciálně upravených cyklostezkách. Dříve cyklistika zaostávala, ale díky vzniku horského kola a dalších nových trendů stále roste. Čím dál tím více aktivních sportovců opět nachází oblibu v provozování tohoto sportu, jelikož mají nutkání vracet se do přírody (Masarykova univerzita, 2006). Cykloturistika účastníkům přináší rozptýlení, kulturní a sportovní vyžití či získání komplexních zážitků. (Česko jede, 2011)

Cestovní ruch představuje soubor činností, které jsou zaměřeny na uspokojování potřeb účastníků a jsou spojené s cestováním či pobytem mimo místo trvalého bydliště. Cestovní ruch je většinou organizován ve volném čase za účelem poznávání a odpočinku. (Česko jede, 2011)

Historie cyklistiky

Historie cyklistiky sahá do doby starověku. První zmínka o jízdním kole pochází právě z doby Mezopotámie. V 19. století sestavil baron von Drais de Sauerbun celodřevěný velocipéd, který byl poháněn odrážením nohou od země. Tento trend se poté rozšířil do Francie. Tento druh velocipédu je nyní k vidění v evropských muzeích. Důležitým mezníkem se stal rok 1861, kdy pařížský mechanik Ernest Michauxe přimontoval kliky a šlapky na přední kolo a také vyměnil dřevěnou konstrukci za kovovou. Po letech došlo ke zvětšování předního kola, které umožnilo jezdcům zvýšení rychlosti. Roku 1868 se v Paříži konal první světový cyklistický závod. Nepohodlnost a četná nehodovost zapříčinily vznik kola Rover,

který v roce 1888 zveřejnil Angličan J. K. Starley. Na tomto modelu se poprvé objevil řetěz a ozubená kola. V roce 1903 uspořádal redaktor z francouzských časopisů první závod Tour de France. V 80. letech 19. století byla jízdní kola doplněna o pneumatiky a přehazovačku. Od konce 20. století dochází k modernizaci a výrobě jízdních kol z odlehčených materiálů, přičemž se výrobci snaží vyhovět přísným požadavkům zákazníka. (Sidwells, 2004)

Dělení cyklistických tras

Dělení cyklistických tras dle dopravního provozu

Cyklistický jízdní pruh je značen podélnou čarou případně barevným odlišením povrchu a vodorovnou dopravní značkou se symbolem jízdního kola. Cyklopruh se liší od jízdního pásu, který je značen jako stezka pro cyklisty a je oddělen výškově od vozovky. Cyklistická doprava na cyklopruhu je vedena po společné komunikaci, kde probíhá ostaní motodoprava. Cyklistický pruh se objevuje především ve větších městech a velkoměstech. (Nakole, 2011)

Cyklostezka představuje pozemní komunikaci, která je vyhrazená dopravními značkami a je určena pouze pro cyklisty. Ostatní doprava je z ní vyloučena. Pravidla silničního provozu v ČR povolují využití cyklostezky i jezdci na kolečkových bruslích, lyžařům apod. Cyklostezka bývá doplněna dopravními značeními. S cyklostezkami se můžeme setkat především v západoevropských státech a ve městech. (Nakole, 2007)

Obrázek 01: Značení cyklostezek

Zdroj: Učební texty pro značkaře

Na cyklistických trasách je vedena cyklodoprava společně s ostatní dopravou, ovšem jsou upřednostňovány komunikace s minimálním provozem, přičemž je zde nutné dopravní orientační značení pro cyklisty. (Staněk, Batková, 2004)

Společné stezky pro chodce a cyklisty jsou označeny výhradní dopravní značkou. A základním pravidlem na těchto stezkách je zákaz pohybu ostatním účastníkům provozu. Dále platí, že se cyklisté a chodci nesmějí vzájemně ohrozit. (Staněk, Batková, 2004)

Dělení cyklistických tras dle orientačního značení

Podle KČT cyklotrasy, tzn. trasy vedoucí po běžných komunikacích, představují v podstatě cyklistickou stezku a jsou vhodné pro bezpečný a plynulý provoz cyklistů. Dochází k záměně pojmů cyklostezka a cyklotrasa, tudíž je nutné je rozlišit. Cyklotrasa je označena dopravním či turistickým značením a spojuje místa, mezi kterými probíhá cyklistická doprava. Cyklotrasami většinou bývají účelové komunikace, nezepevněné lesní a polní cesty. Na všech značkách je umístěn symbol kola, číslo trasy a na směrových tabulích i vzdálenost v kilometrech ke směrovaným cílům a umisťují se před každou křižovatkou či odbočkou. (Klub českých turistů, 2014)

Cykloturistické trasy jsou vedeny mimo běžné komunikace např. lesní a polní cesty a jsou tudíž vhodné pro provozování cykloturistiky, především z hlediska ochrany životního prostředí. Jsou značeny pásovými značkami o rozměru 14 x 14 cm, krajní pásy jsou žluté a prostřední bývají modré, zelené, červené nebo bílé. (Staněk, Batková, 2004, Klub českých turistů, 2014)

Obrázek 02: Značení cyklotras

Zdroj: www.kct.cz

Obrázek 03: Značení cykloturistických tras

Zdroj: www.kct.cz

Dělení cyklistických tras podle trasování, geografické polohy a dopravního významu

V České republice rozlišujeme základní systém cyklistických tras na čtyři třídy a to dle významnosti, trasování a geografické polohy (MD -Technické podmínky 179, 2006). Jedná se o cyklistické trasy dálkové neboli nadregionální, které spojují vzdálená místa, slouží zejména pro prázdninovou rekreaci, čemuž odpovídá výběr přitažlivých cílových míst, vedení tras a vybavenost služeb na dané trase. Trasy probíhající obcí využívají místní cyklotrasy, které jsou rozděleny do I. a II. tříd. Na těchto trasách by mělo být ubytování, občerstvení, mapy s trasami a servis. Další skupinou systému cyklotras jsou trasy regionální, jež vycházejí z návaznosti na síť místních cyklistických tras. Tyto trasy mají dopravní či rekreační funkci a jsou značeny jako cyklotrasy III. třídy. K označení se používá trojciferného značení. (MD -Technické podmínky 179, 2006)

Obrázek č. 04: Dálkové cyklotrasy v ČR

Zdroj: www.ceskojede.cz

Třetí třídou označujeme místní trasy, které se dle svého významu dělí na trasy s rekreační funkcí (IV. třída) a dopravní funkcí, která je využívána pro dopravu v intravilánu. (Technické podmínky, 2006)

Cílové skupiny cykloturistiky

Existuje mnoho faktorů, podle kterých je možné rozdělit cyklisty do skupin například podle typu terénu, povrchu, délky trasy, jízdy individuální nebo kolektivní, místní nebo přespolní, typu kola, možnosti využívání zařízení ke stravování atd. (Česko jede, 2011)

Spolu s automobilovou dopravou roste i zájem o cyklistiku a vytvořily se různé druhy pro různé cílové skupiny lidí. Mohou to být rodiny s dětmi, které preferují kratší, bezpečné a méně náročné trasy. Další cílová skupina se dělí na méně zdatné rekreační cyklisty, ti preferují trasy do 30 km a méně náročné trasy. Jsou zde i zdatnější rekreační cyklisté, kterým nevadí delší trasy do 80 km a častěji kombinují cyklistiku s návštěvami kulturních a přírodních památek. Dálkoví cyklisté vybírají trasy, které jsou dlouhé od 50 do 100 km. Řadíme sem i sportovně rekreační cyklisty, kteří vyhledávají především akce sportovního charakteru, mezi které patří různé druhy maratonů. Poslední cílovou skupinou jsou terénní cyklisté preferující cesty různé náročnosti. (Česko jede, 2011)

Druhy cyklistiky

Jedním z druhů cyklistiky je rekreační cyklistika. Je to spojení více aspektů do jednoho, jako je trávení volného času, sportování, cestování a poznávání okolí a pro některé i rekreace. Dále se zmíním o terénní cyklistice. Jedná se o jízdu na kole v terénu, neboli se jedná o jízdu na jiných cestách než na asfaltových. Jako například jízda v lesích, na horách, na polích, atd. (Česko jede, 2011)

Terénní cyklistika se dělí do osmi podskupin. Cross country neboli XC je nejrozšířenější druh cyklistiky. Jedná se o náročnou trasu jak fyzicky, tak technicky. Obdobným typem, ale obtížnějším je All-mountain. Další druh terénní cyklistiky Enduro, spočívá hlavně v jízdě po co nejnáročnějším terénu. Freeride tento styl je o umění jezdit na kole, neboť se jedná o jízdu dolů z kopce. Obdoba FR je Down Hill, zde jde hlavně o to, co nejrychleji sjet kopec. Využití umělých drah upřednostňuje Bicycle Motorcross, Fourcross a cyklokros. (Česko jede, 2011)

Komunikace pro cyklisty

Komunikace pro cyklisty je pozemní komunikace nebo její část, na které není zakázán provoz cyklistů. Tento pojem tudíž zahrnuje všechny veřejně přístupné pozemní komunikace mimo:

- dálnic, rychlostních silnic a rychlostních místních komunikací
- chodníků, stezek pro chodce a pěších zón (pokud do nich není vjezd cyklistům povolen)
- komunikací, na které je vjezd cyklistů dopravní značkou zakázán
- úseků, kde je cyklistovi dopravní značkou přikázáno použít jinou komunikaci

(Boháč, 2006)

Značení cyklotras

V České republice existuje skvěle vypracovaný systém cyklotras, který garantuje Klub českých turistů, jenž ho udržuje díky podpoře státu a regionů. Klub byl tedy jako garant pověřen evidencí všech cyklotras, a mj. také přiděluje evidenční čísla nově vznikajícím trasám. (Klub českých turistů, 2014)

Vývoj cykloturistického značení

V roce 1989 došlo k maximálnímu rozvoji individuální cyklistiky, díky čemuž vzniklo velké množství silničních cyklotras. Během několika let vznikla propracovaná síť tras, která zapříčinila nárůst počtu cyklistů a došlo tak ke zvýšení návštěvnosti atraktivních cílových míst. Některé cyklotrasy s sebou nesly ovšem několik negativ, mezi které například patřilo ohrožení bezpečnosti či vznik velmi obtížně sjízdných komunikací. Dalším záporným ukazatelem se ukázala být nedostatečná odbornost a zkušenost s projektováním a značením infrastruktury. Až po zásahu Klubu českých turistů vznikla smysluplná síť cyklotras. Klub českých turistů dále zajistil pravidelnou údržbu cyklotras, spolehlivost jejich značení a zkvalitňování komunikací díky regionálnímu financování. (Klub českých turistů, 2014)

Metodika značení cyklotras

Existují dva způsoby a to dle toho, zda se jedná o značení cyklotras či cyklostezek. Silniční značení se používá na veřejných a místních komunikacích a je tedy součástí klasického dopravního značení. Odlišuje se od něj žlutým podkladem a malým rozměrem jednotlivých prvků. Oproti pásovému značení naprosto převažuje. Každý prvek silničního značení obsahuje symbol jízdního kola a číslo dané cyklotrasy. Informační funkci plní žlutá směrová tabulka o rozměrech 30 x 20 centimetrů s černým symbolem kola a číslem trasy, která může být dále doplněna černou šipkou a to v případě, kdy je nutné upozornit na změnu trasy. Na dalších informačních místech se můžeme setkat se žlutými směrovkami, které mají rozměr 70 x 20 centimetrů, rovněž je na nich zobrazeno kolo a číslo trasy. Směrovka pro

přímý směr je obdobná jako silniční směrovka. Směrový hrot se nachází ve prostřed horní části. Dalším způsobem značení cyklotras je pásové značení. Toto značení se využívá především na silnicích nižších tříd a účelových komunikacích a dále jsou takto značeny cyklotrasy nacházející se na území chráněných oblastech přírody. Pásové značení je velmi podobné s pěším a liší se jen délkou strany 14 centimetrů a upozorňovacími vnějšími pásy žluté barvy. Vedoucími barvami mohou být červená, zelená, modrá a bílá. Pro změnu trasy se používá stejně jako u silničního značení šipka. Směrovky jsou žluté a obsahují jedno či dvouřádkový text přičemž platí, že vzdálenější cílové místo je uvedeno vždy na horním řádku. (Klub českých turistů, 2014)

Obrázek č. 05: Souhrnné značení cykloturistických tras

Zdroj: www.cervenokostelecko.cz

Finanční náročnost cyklotras

Návrh sítě cyklistických tras by měla vycházet z územního plánu obce nebo z dopravní politiky obce, která se musí shodovat s dopravní politikou kraje i celé České republiky. Síť cyklotras musí být souvislá, bezpečná a vybavená pro cyklistickou dopravu. Trasa musí být atraktivní a co nejkratší bez oklik, prudkých sklonů nebo velkého převýšení. Dále musí splňovat srozumitelnost trasy. (MD -Technické podmínky 179, 2006)

U cyklotras již cesty existují nebo se jedná o polní či lesní cesty. Je nutné pořídit finance na rozmístění značek, zanesení do map, pořízení propagačních letáků atd. Získání prostředků na financování značení je možné získat z dotací Ministerstva pro místní rozvoj, krajů, mikroregionů a dotace od sponzorů. (Klub českých turistů, 2014)

Financování cyklotras z důvodu rozvoje cestovního ruchu v daném území je možné z fondu Evropské unie pro kandidátské země (PHARE). Většinu financuje tento fond, ale 25% musí vycházet z místních zdrojů např. obcí, mikroregionů nebo občanských sdružení. Nejčastěji cyklotrasy zřizují a financují na místní úrovni Euroregiony. Jedná se o přeshraniční spolupráci. K financování cyklotras se může využít Regionálních operačních programů z evropských dotací, které se využívají k regionálnímu rozvoji. Dále mohou být financovány z rozpočtu obcí, mikroregionů, krajů, Ministerstva pro místní rozvoj (Program rozvoje a obnovy vesnice) a od ostatních sponzorů. (Kalimera, 2005)

5. CYKLOPROJEKTY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Na základě několika vládních usnesení České republiky se Ministerstvo dopravy, Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo pro životní prostředí rozhodly, že se budou podílet na rozvoji cyklodopravy na území České republiky. V rámci tohoto rozhodnutí došlo k realizaci opatření a úkolů, které jsou obsaženy v Cyklostrategii. Cílem Cyklostrategie je podpora vzniku bezpečné a kvalitní infrastruktury. Na plnění úkolů vycházející z Cyklostrategie se podílí resort dopravy společně s resortem místního rozvoje. Dále na tomto spolupracují příspěvkové organizace Ministerstva pro místní rozvoj- Agentura CzechTourism, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zdravotnictví a samozřejmě Ministerstvo dopravy České republiky. Díky evropskému projektu (Bypad-Platform) vláda aktivně spolupracuje s kraji, neziskovými organizacemi a privátním sektorem. (Cyklostrategie, 2013)

Jedním z cykloprojektů na území České republiky je Česko jede. Tento projekt se zaměřuje především na podání komplexních informací českým a zahraničním cyklistům, přičemž informuje o možnostech cykloturistiky na území České republiky. Cílem projektu Česko jede, je podpora nejen cykloturistiky, ale i dalších sportů, jako např. pěší a vodní turistiku, běžeckou turistiku a in-line bruslení. Úkolem webového portálu www.ceskojede.cz je prezentace cílů, vizí a samotné myšlenky projektu Česko jede. Hlavní strategií projektu je aktuální cykloturistická nabídka, na niž lze najít užitečné rady a tipy pro cílové skupiny. Partnerským webem je Nakole.cz, kde lze nalézt mnoho informací o cyklovýletech turisticky zajímavých akcí. (Česko jede, 2011)

Analýzou potřeb pro budování cyklistické infrastruktury v České republice se zabývá projekt Cycle 21. Hlavní vizí vypracování projektu bylo zpracovat obsáhlou analýzu, jež vyhodnocuje podmínky pro infrastrukturu cyklodopravy společně s navržením opatření, které by vedlo ke zvýšení přitažlivosti a využitelnosti cykloturistiky. Analýza je dělena do pěti oblastí, mezi které např. patří Databáze vybudovaných a plánovaných cyklistických komunikací a Studie ve věci zhodnocení využitelnosti a atraktivity cyklistiky. (Cycle 21,2014)

Národní strategie rozvoje cyklistické dopravy se zabývá několika oblastmi, které úzce souvisí s cyklistikou. Jedná se především o oblast financování, bezpečnosti, infrastruktury, legislativy a marketingu. Součástí strategie je i projekt Mobile 2020. (Cyklostrategie, 2013)

Asociace cykloměst je organizace s celostátním, dobrovolným, nepolitickým a nevládním profilem, která vznikla jako zájmové sdružení právnických osob. Členy organizace jsou obce, města a svazky. Podílí se na tvorbě legislativních i nelegislativních postupů, které

se týkají cyklomobility ve městech. Činnost zprostředkovávají starostové, primátoři a členové zastupitelstev měst a obcí. Cílem asociace je podporovat rozvoj městské mobility, rozvíjet dětskou cyklistiku a iniciovat změny v cyklistické dopravě. (Cykloměsta, 2014)

Centrální Meetbike je projekt, který je realizován díky programu Central Europe a je společným dílem Polska, Česka, Slovenska a Německa. Klade důraz na změnu životního stylu lidí, prostřednictvím rozsáhlé kampaně v rámci střední Evropy. (Central Meetbike, 2014)

Eurovelo představuje evropskou síť dálkových cyklotras s celkovou délkou 70 000 km a rozvíjí 14 tras, které vedou přes Evropu. K dnešnímu dni je již zrealizováno 45 000 km tras, přičemž zbytek tras bude dokončen do roku 2020. Základní část sítě tvoří již existující národní, regionální a místní cyklotrasy, které splňují podmínky dálkových tras. (Česko jede, 2013).

Z příčiny narůstajícího počtu smrtelných dopravních nehod po roce 1963 došlo ke vzniku Besipu dne 1. května 1967. Besip je koordinátorem bezpečnosti silničního provozu v České republice a spadá pod Ministerstvo dopravy jako samostatný orgán. Garantuje plnění vizí Národní strategie bezpečnosti silničního provozu a to pro období od roku 2011 do roku 2020. Nejdůležitějším cílem strategie Besipu je snížení počtu usmrčených osob v silničním provozu do roku 2020 a snížení počtu těžce zraněných osob téměř o polovinu oproti roku 2009. Koordinátoři Besipu sídlí ve všech krajích České republiky a pořádají společné akce pro veřejnost, řidiče, ale i semináře, besedy a kampaně. Díky Besipu vzniklo více než 150 dopravních hřišť po celé republice, dále Besip přispěl ke vzniku dopravní výchovy na základních školách. Proto se žáci mohou účastnit velmi propracovaných dopravních soutěží a naučit se při nich pravidlům silničního provozu. (Besip, 2014)

Dalším projektem je Cyklokonference. Tento portál slouží všem, kteří mají zájem o další vzdělávání v oblasti cykloturistiky, který zve na školení, exkurze, konference a doprovodné akce pod názvem Národní cyklistické akademie. (Cyklokonference, 2014)

6. CHARAKTERISTIKA MĚSTA NETOLICE

Základní charakteristika města

Oficiální název oblasti je město Netolice v čele se starostou panem Oldřichem Petráškem, který je ve funkci pro období 2010 – 2014. Mezi symboly města patří především městský znak, jehož užití lze již nalézt v roce 1326, kdy byl představován Madonou s Ježíškem na trůně. V 16. století byla objevena pečeť, na které se nacházel štítek s praporcem, který představoval osobní znamení rychtáře. Ke konci 18. století se daný praporec začal používat jako druhý znak města. Tento znak se vyznačoval praporcem s pěti červenými pruhy na bílém poli. Můžeme se s ním setkat např. na fasádě staré radnice, ale též byl využíván za komunismu, kdy byla symbolika Madony všeobecně nepřijatelná. Prává podoba městského znaku nyní zobrazuje Madonu se zlatou korunou na gotickém trůně s Ježíškem a se stříbrným půlměsícem, jenž je umístěn pod nohama Madony. Znakem městského úřadu v současnosti představuje prapor s pruhy. (Netolice, 2005)

Netolice se skládají ze dvou částí kdy jednou je samotné město a druhou část představuje Petrův Dvůr. Jedná se o území ležící nedaleko od města Netolice. Celá tato oblast patří do okresu Prachatice, dále sousedí s ORP Vodňany a okresem České Budějovice. Netolice spolu s Petrovým Dvorem mají celkovou výměru 26,35 km². (Netolice, 2005)

Roku 1994 bylo historické jádro města Netolice prohlášeno za městskou památkovou zónu, po které je vybudována naučná stezka Historická krajina Netolicko, jedná se o malý okruh, velký okruh je tvořen cyklostezkou, kde se lze seznámit s památkami celého regionu. (Netolice, 2005)

Mezi nejokázalejší památky patří přemyslovské hradiště, které se rozkládá na vrchu sv. Ján. Dříve toto hradiště mělo funkci knížecího správního hradu, který střežil obchodní cesty. K dnešnímu dni se dochovaly mohutné valy, ze kterých je vybudován archeopark. Turisté zde mohou obdivovat krásný výhled na celé město a okolí, ukázky středověkého bydlení, řemesel a archeologických nálezů. (Netolice, 2005)

Za zmínku dále stojí kostel sv. Václava a kostel Nanebevzetí Panny Marie. Kostel sv. Václava pod historickým jádrem města směrem na České Budějovice a jeho vznik se datuje do 2. poloviny 19. století. Zajímavostí může být nástropní malba s legendou o sv. Václavovi. Kostel Nanebevzetí se nachází v historickém jádru města a byl též vystavěn v 2. polovině 13. století a patří k dílu stavební huti kláštera Zlatá Koruna. Kostel se může pyšnit rozsáhlými

řezbářskými pracemi z 2. poloviny 18. století, o které se postarali členové rodiny Wernerů, žijících v Netolicích. (Netolice, 2005)

V neposlední řadě je třeba připomenout Rožmberský dům, což je renesanční budova nacházející se na severním rohu náměstí. Dnes tato budova slouží jako Muzeum JUDr. Otakara Kudrny a jako infocentrum pro turisty. Muzeum své funkci slouží již od roku 1913. Lze zde obdivovat historické fotografie města, získat informace o rybníkářství, archeo nálezech, horninách a minerálech či je možné navštívit lidovou světničku. Mimo jiné zde můžeme vidět největší sbírku blatských lidových výšivek, lidového nábytku, zemědělského nářadí, skla, porcelánu, cínového nádobí, krojů atd. (Obůrková, 2006)

Další historickou památkou je radnice, byla vystavena roku 1869 a její průčelí se dodnes pyšní znaky města. Jedná se o neorenesanční stavbu. Mezi zajímavé památky patří i barokní kašna na náměstí, která je z roku 1677. (Netolice, 2005)

Měšťanský pivovar založený 1663, byl v majetku právovárečného měšťanstva a v roce 1924 byl zrušen. (Baset, 2003).

Petrův Dvůr se nachází cca 1 km od centra Netolic, představuje zemědělský statek v renesančním stylu a datuje se k roku 1378. Koncem 16. století tvořil tento objekt především hospodářské zázemí pro zámek Kratochvíle a byl zde vybudován vodovod s pitnou vodou, který byl zásobárnou zámecké kuchyně. Tato stavba zažila v 18. století požár a proto byl koncem 19. století poté přestaven do novogotického stylu a sloužil jako místní pivovar. (Netolice, 2005)

Zámek Kratochvíle se nachází 2 km severozápadě od Netolic a představuje renesanční zámek, který byl dříve využíván jako lovecké letní sídlo. V letech 1583-1589 došlo za vlády Viléma z Rožmberka (1535-1592) k rekonstrukci této patrové vily a svým vzhledem se pyšní i v současné době. Za nejkrásnější místnost zámku lze bezpochyby označit velký přijímací zlatý sál. Výzdobu fasády vily a zámecké kaple vytvořil v roce 1589 italský štukatér Antonio Malana. V tomtéž roce vznikly malířské práce díky Georgovi Widmanovi. Celkový komplex zámku je tvořen vilou, která je obklopena zdí s baštami, hospodářskými stavbami, kaplí a vstupní věží. Nejkrásnějším prvkem zámku je vnitřní zahrada v renesančním slohu s fontánami, kde jsou geometricky utvářené záhony různých okrasných květin a bylin. Zajímavostí této zahrady je to, že je od vily oddělena vodním příkopem. Od roku 1981 bylo možné v komplexu navštěvovat expozice Českého animovaného filmu s vystavenými originály prací např. Václava Čtvrtka či Jiřího Trnky. (Obůrková, 2006)

Dějiny města Netolic

Již v době kamenné Netolice obývaly lovecké, sběračské a rybářské skupiny v okolí potoka Rapačov. Dokazují to nálezy nádob kulovitého tvaru z pátého tisíciletí před naším letopočtem. Stopy pravěkého člověka z doby bronzové dokládají skupiny mohyl z okolí Krtelského lesa. Za nejvýznamnější pravěké památky Netolicka, můžeme považovat mohyly z doby železné, patřící předchůdcům kultury halštatské. Za první obyvatele Čech byli považováni Netoličtí, kteří se zde usadili okolo 8. století. Zachovala se písemná zmínka v Kosmově kronice z roku 981. Uváděla, že hrad Netolice spolu s dalšími hrady Chýnov a Důdleby patřily slavníkovskému panství. Po vyvraždění Slavníkovců se dostal hrad Netolice do rukou Přemyslovců. V období husitské revoluce v roce 1420-1513 se klášter ve Zlaté koruně stal terčem husitských útoků. I Netolice se staly jejich obětí a byly vypáleny. Pod vládou Rožmberků se začaly budovat rybníční sítě, panské pivovary a ovčiny. K těmto změnám docházelo i v okolí Netolic. Za vlády Rožmberků se Netolice rychle rozrostly a patřily mezi velká rožmberská města, rovnaly se v té době Prachaticům. Důležitý jménem pro krajinu Netolicka je Jakub Krčín z Jelčan, který se zasloužil nejen o stavby rybníků Pomoc, Naděje a Nehradil, ale i o zakládání panských dvorů a pivovarů. Vilém z Rožmberka dal podle vzoru italských renesančních vil postavit zámek Kratochvíli. Dříve k Netolicům a jeho panství patřilo 15 vesnic a několik samot. Vilém z Rožmberka postoupil panství Petru Vokovi, který nátlakem prodal panství v Českém Krumlově spolu s ním i Netolice s Kratochvílí Rudolfu II. Stejně jako v období husitské revoluce, tak i v roce 1619 vtrhla do města Dampierrova armáda, která vydrancovala celé město a povraždila velké množství lidí. Další osud panství byl v rukou Jana Oldřicha z Eggenbergu. Adam František ze Schwanzenbergu se stal vlastníkem statků po smrti svého strýce Jana Kristiána. Za jeho vlivu se Netolice početně rozrostly. V první pozemkové reformě Schwanzenbergové o netolický statek bohužel přišli. V 18. a 19. století se město rozrůstalo, byla vystavěna škola, radnice, železniční trať atd. V 19. století zde sídlil i soud. Již od středověku byly Netolice také významným obchodním centrem, kde se stýkalo mnoho obchodních cest. Pořádaly se zde netolické trhy. (Beneš, Stejskal, Ouroda, 1998)

Významné cesty procházející Netolickem

Územím celých Čech již odedávna procházely významné stezky, jež spojovaly Čechy s alpskými zeměmi, německými zeměmi, Polskem, Ruskem atd. Stezky měly důležitý vliv především na kolonizaci pohraničních území, kde od 13. století vznikala královská města,

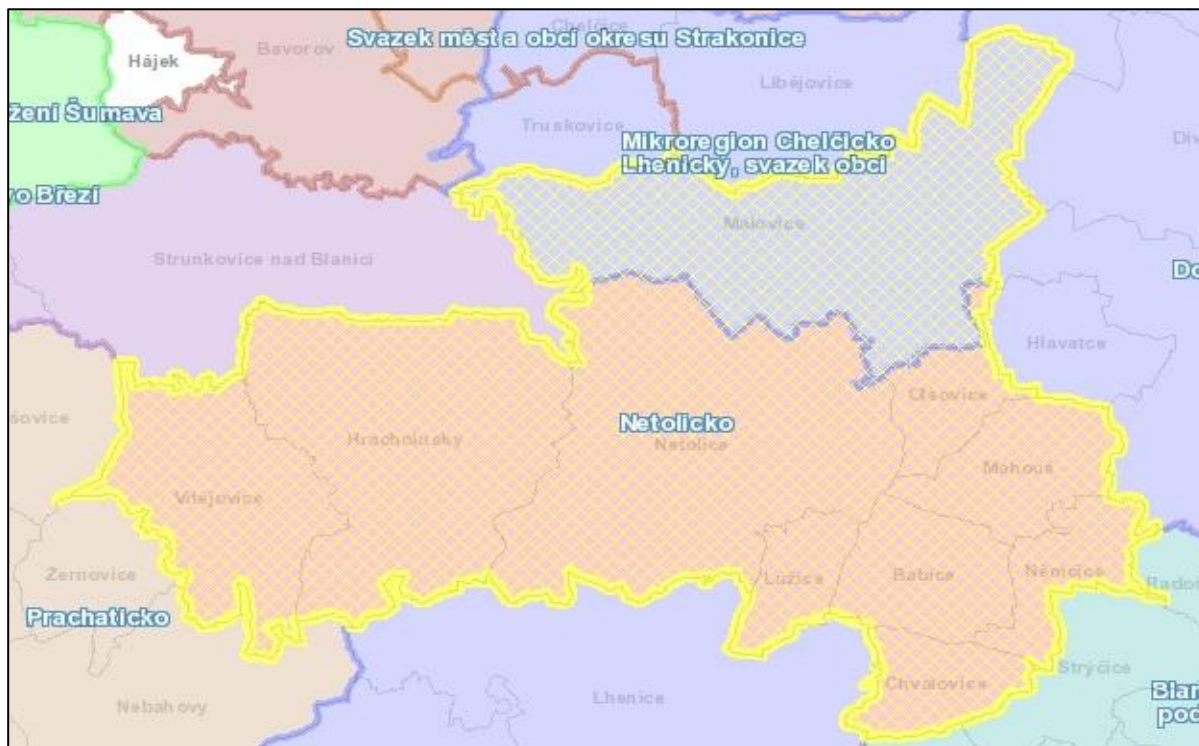
a také byla významná pro dopravu důležitých surovin, jako byla sůl, plátno, hedvábí, mořské ryby, obilí, máslo, sýry, pivo atp.

Územím Netolic procházela Zlatá (solná) stezka, jež vedla z Pasova přes Freyung dále Bischofsreuth, v Čechách vedla přes České Žleby, Volary do Prachatic a poté pokračovala přes Netolice, Protivín, Písek až do Prahy. Stezka měla více odboček.

Další významná stezka, jež procházela Netolicem byla Linecká stezka, která sloužila pro dopravu soli a dobytka. První zmínka o stezce pochází z roku 906. Cesta začínala v Linci, vedla přes Leonfelden, dále v Čechách přes Chvalšiny, Smědeč a Lhenice až na Zlatou stezku k Netolicím, poté se ubírala přes Protivín a Písek směrem ku Praze. Opět měla více odboček.

7. MIKROREGION NETOLICE

Mikroregion Netolice se skládá celkem z 10 obcí s rozlohou cca 111 km² a s počtem obyvatel 4 827. Mikroregion byl založen v roce 2003 podle zákona č. 128/2000 Sb. Předmětem sdružení obcí byl např. společný postup při dosahování ekologické stability území obcí a jejich trvalé obyvatelnosti, protipovodňové ochrany, koordinace investičních akcí v daném území atd. (Netolice, 2005)

Obrázek č. 06: Mikroregion Netolice

Zdroj: mapy.crr.cz

Obec Babice se nachází 4 km od Netolic jihovýchodně. Leží v Šumavském podhůří a v podcelku Bavorovská vrchovina. Obec je situována ve 445 m n. m. Součástí Babic je obec Zvěřetice, kde žije 9 obyvatel a rozloha činí 190 ha. Babice s 84 trvale bydlícími mají rozlohu 390 ha. Protéká zde Lužický potok a nachází se zde objekty, které jsou chráněné jako kulturní památka ČR. Jedná se o Usedlost č. 5, sýpka u usedlosti čp. 11, boží muka, trafostanice. (Babice, 2014, Wikipedia, 2013)

Chvalovice je další obec, která patří do mikroregionu Netolice. Jejich katastrální výměra dosahuje 397 ha.. Žije zde 191 obyvatel. Ještě dnes v Chvalovicích můžeme spatřit dům z 16. století, kde žil pivovarník Puhler. Za kulturní památku je považována usedlost č. 27 (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013) Chvalovice mají dlouhou historii. Usídlili se zde

Keltové, o jejichž přítomnosti svědčí nálezy střepů hliněných nádob. Z nálezů slovanských mohyl můžeme usoudit, že obec osidlovali i Slované. První zmínka o obci Chvalovice pochází z roku 1263, kdy Přemysl Otakar II. věnoval cisterciáckému klášteru ve Zlaté Koruně panství Boletické, pod které spadala i obec Chvalovice spolu s celým Netolickým krajem. (Chvalovice, 2010)

Hracholusky se nachází 8 km západně od Netolic mají 487 obyvatel. Obec se dělí na čtyři části a to samotná obec Hracholusky, Obora, Vrbice a Žitná. Mezi kulturní památky Hracholusk patří usedlosti číslo 20, 31, 32, 55, 56, atd. Významná je i přírodní památka Mastnice, která se nachází poblíž Hracholusk. Důvodem ochrany jsou podmáčené louky s výskytem bledule jarní, střemchy obecné, lýkovce jedovatého, devětsilu bílého, atd. (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013) První zmínka o obci je z roku 1334, v té době byla ve vlastnictví Viléma ze Strakonic. (Hracholusky-pt, 2006)

Mezi další obce v mikroregionu patří Lužice, nacházejí se 2 km jižně od Netolic s nadmořskou výškou okolo 460 m n. m. Je jednou z obcí s nejnižším počtem obyvatel, jelikož má pouze 49 obyvatel. Obec Lužice má katastrální výměru 319 ha. Pramení zde Lužický potok. (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013)

Východně 4 km od Netolic se nachází obec Mahouš, jejíž součástí je osada Hlodačky. Obě obce mají 150 trvale žijících obyvatel. Katastrální výměra obcí činí 596 ha. Mezi pamětihodnosti patří gotická boží muka na návsi, kovárna č. 35, křížek na východním okraji obce. Přírodní památka Velký Krasín je eutrofní rybník, u kterého se nachází rákosové porosty a ostřicové louky. Je pro mokřadní druhy ptáků hnízdištěm a také zde můžeme najít vzácné druhy rostlin, jako je žluťucha lesklá a hadí mord apod. (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013)

V severovýchodním cípu mikroregionu Netolice se nachází obec jménem Malovice. K Malovicím patří další části jako je Holečkov, Hradiště, Krtely, Malovičky, Rábín, a Podeřiště. Obce leží ve výšce 411 m n. m. Obce mají katastrální výměru 2 514 ha. Počet trvale bydlících v obcích je celkem 635 (Města obce, 2014, Wikipedia, 2014). Z roku 1313 se dochovala první zmínka o obci Malovice. Již v roce 1524 se obec rozdělila na Malovice a Malovičky. Obec spadala pod Libějovické panství. Poté roku 1557 připadly Malovice Vilému z Rožmberka. Poslední zmínky o tvrzi jsou z roku 1597-1599, poté tvrz pomalu mizela (Malovice, 2014). Mezi významné pamětihodnosti v Malovicích patří stodola usedlosti číslo 1. Tento objekt je převážně roubený s dochovanou doškovou střechou, ale ta je v dnešní době velmi poškozená. Další pamětihodností je archeologická oblast hradiště Na Šancích

(Wikipedia, 2013). Obec Holečkov má velmi krátkou historii, byla založena v období 1923-1925. Holečkov vznikl díky parcelaci majetku Adolfa Josefa ze Schwarzenberku a tento majetek byl postoupen bezzemkům. Obec byla pojmenována po spisovateli Josefu Holečkovi ze Stožic. Další součástí Malovic je obec Hradiště, kde se nachází keltské ohrazení Na Šancích. Krtely byly již dříve osídleny Slovany, dokládají to mohyly v oblasti Na spálené. Oldřich z Rožmberka měl obec pod sebou od roku 1356, již v roce 1380 ji držel Petr a Jan z Rožmberka a také patřily Krtely pod správu hradu Poděhusy. (Malovice, 2014) Z roku 1262 pochází zmínky o obci, jež patřila Petru Vokovi z Rožmberka, po jeho smrti připadla Jindřichovi. Poslední majitel byl Oldřich z Rožmberka, a to od roku 1412. V obci Podeřiště se nachází kaple Panny Marie Růžencové, boží muka a zaniklý hrad Poděhusy. Tento hrad se nalézá nedaleko obce, dříve to bylo menší zaniklé šlechtické sídlo. V roce byl vypálen Janem Žižkou z Trocnova. Nikdy nebyl obnoven (Malovice, 2014). Poslední obcí, která spadá pod Malovice je Rábín. V 17. století zde stával pozdně renesanční zámek. Zajímavostí jsou sgrafitové výzdoby. Dříve obec patřila Mikuláši Bukovskému z Budkova. V 16. století byl Rábín v držení Petra Voka z Rožmberka. (Malovice, 2014)

Další obcí, která patří do mikroregionu, jsou Němčice a nacházejí se 6 km na jihovýchod od Netolic. Obec má 190 obyvatel s výměrou 415 ha. K Němčicím patří i obec Sedlovice. Významné stavby jsou kostel svatého Mikuláše na návsi, pomník obětem první světové války a tři křížky, které se nalézají u kostela. (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013)

Olšovice spolu s obcí Hláskou jsou součástí Netolického mikroregionu a nacházejí se 3 km východně od města Netolice. Obce mají 48 obyvatel a jejichž katastrální výměra činí 358 ha. (Města obce, 2014, Wikipedia, 2013) Zmínka o obci je z roku 1248, jež se nazývala Volišovice. Obec patřila pod správu hradu Poděhusy. (Olšovice, 2010)

Vitějovice jsou další obec, která se nachází nedaleko Netolic, severozápadně od města Prachatic. Obec s rozlohou 1 181 ha má 435 trvale bydlících (Vitějovice, 2007). Písemná zmínka o obci je z roku 1283. Český král Václav II. ji daroval Janu z Michalovic. Po bitvě na Bílé hoře patřily Vitějovice rodu Buquoyů. Obcí protéká Zlatý potok, který pramení v Libínské hornatině v nadmořské výšce 910 m n. m. Je to také nejdelší přítok řeky Blanice. Nedaleko obce Vitějovice se nachází zřícenina hradu Osule a přírodní památka U Piláta, jejímž předmětem ochrany je bukový les na suťovém podkladu. Mezi pamětihodnostmi, které se nacházejí v obci, patří kostel svaté Markéty z 18. století, pomník pěti armád, pivovar, vodní Burdův mlýn a lidová architektura, která se nachází u usedlostí. (Vitějovice, 2012)

8. GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA NETOLICKA

Geologie a geomorfologie

Skalní podklad celého území jižních Čech tvoří moldanubikum. Jde podle znalců o vulkanosedimentární formaci, která vznikala před 1 800 miliony let. V době kadomské orogeneze byla oblast konsolidována. Další fází vývoje, která ovlivnila jihočeské území, byl variský cyklus. V tomto období území mělo podobu ostrovů a bylo zatopené mořem Thétys. Výzdvih oblastí pak byl podmíněn variským vrásněním. Pokles teploty na pomezí karbonu a permu zapříčinil konsolidaci a také začátek platformního vývoje jihočeské oblasti. V období druhohor (křídý) byly jižní Čechy parovinou. Významným obdobím pro tvorbu horstev bylo alpínské vrásnění. V dalším období docházelo k sedimentaci. Oblast Českých Budějovic a Třeboně je známá výskytem vltavínů díky jezerně říčních a říčních jilovitopísčitých sedimentů. Největší změny přišly po denudaci pánví, kdy nastal kerný rozpad celé oblasti, který měl vliv na pokles pánví a vytvoření prolomu Českobudějovické pánve, Lišovské hrásti a Třeboňské pánve. (Cháber a kol., 1985)

Netolice patří do provincie České vysočiny, subprovincie Šumavské soustavy a jedná se o oblast Šumavské hornatiny, konkrétněji Šumavské podhůří. Dále oblast Netolicka patří do Bavorské vrchoviny, kde tvoří její JV část a spadá pod ní Netolická pahorkatina. Celkový ráz této oblasti je lehce zvlněný a reliéf byl utvářen erozně denudačními procesy. Mimo jiné se jedná o pahorkatinu z biotitických pararul, ortorul a granulitů. Její tvar je charakteristický úklonem k SV. Netolická pahorkatina je specifická tím, že má vrchy, které jsou vyšší než 500 m n. m. Nejvyšší bod je Mužský 502 m n. m. Oblast je středně zalesněná, nejčastěji se zde vyskytují smrky s borovicí. (Cháber a kol., 1985)

Celý mikroregion Netolicka pak patří do podcelku Prachatické hornatiny, přesněji lze zařadit tuto oblast do Žernovické a Bavorovské vrchoviny. Většina území se skládá z granulitů. Na severním a jižním okraji můžeme nalézt biotitické pararuly, ruly a ambibolity. Vrchovina je specifická rovnoběžnými hlubokými údolími, středně zalesněným územím se smrkovými a borovicovými porosty, řídkým výskytem bukových porostů. (Cháber a kol., 1985)

Mezi nejvyšší vrcholy Netolického mikroregionu patří vrchol Spálený se 703 m n. m., který se nalézá nedaleko obce Vrbice. Druhým nejvyšším bodem je Holý vrch s výškou 609 m n. m., který je situovaný nedaleko obce Vrbice. Jedlový vrch, jenž je o 3 výškové metry

(606 m n. m.) menší zaujal třetí místo a nachází se nad obcí Hracholusky. (Cháber a kol., 1985)

Nerosty

U obce Chvalovice byl dříve těžen vločkový grafit. Na haldách grafitového dolu se vyskytují drobně kuličkovité povlaky mléčného bílého a čirého opálu. Ložiska jsou od roku 1959 vyčerpána. Ložiska diatomitů jsou geologicky ověřena u obce Malovic. Zde byl těžen i lignit, opět v současné době už jsou ložiska vyčerpána. V okolí Stolic můžeme nalézt krystalickou tuhu, živcový pegmatit a cihlářské suroviny, především písčité jíly. (Chábera a kol., 1985)

Klimatická charakteristika

Podle Koppenovy klasifikace se zájmové území řadí do podnebí listnatých lesů mírného pásma. Quittova klasifikace udává, že se jedná o území mírně teplých oblastí (MT 11). Další pohled na klasifikaci klimatu je z atlasu podnebí ČSR z roku 1958, který udává, že mikroregion Netolice patří do oblasti mírně teplé a mírně vlhké s mírnou zimou. (ČHÚ, 2007) Teplota se zde průměrně pohybuje okolo 7-8 °C a srážky např. v Malovicích dosahují průměrně 573 mm. V celé České republice jsou jenom zde zvláštností červencové srážky, které čtyřikrát převyšují únorové srážky. Díky šumavským fénům se zde objevují teplotní anomálie, jako jsou například letní maxima dosahující až 40°C. (Culek, 1996)

V oblasti Netolicka a širšího okolí, jako je i Strakonicko a Českokrumlovsko, je zde nejnižší roční oblačnost, která nepřesáhne 60% a je to z důvodu fénového vlivu. Sluneční svit se zde pohybuje okolo 2 000 tisíc hodin za rok. (ČHÚ, 2007)

Průměrná roční teplota vzduch se pohybuje mezi 7 a 8 °C. Sezónní průměrné teploty vzduchu na jaře i na podzim kolísají okolo 8 až 9 °C. V létě se průměrné teploty vyšplhají až k 16 °C. Teplota v zimě se v průměru pohybují od -1 až k 0 °C. Počet letních dní se v průměru pohybuje od 30 do 40 dní v roce. Naopak v zimních měsících bývá 30 dní s teplotou pod 0 °C. (ČHÚ, 2007)

Průměrný úhrn srážek má oblast Netolicka od 450 do 500 mm za rok. Největší úhrn sezónních srážek je v létě, kde se v mikroregionu pohybují okolo 300 – 400 mm. Dny se srážkami se průměrně pohybují od 140 do 150 dní v roce. Počet dní se sněžením je od 70 do 80 a počet dní se sněhovou pokrývkou kolísají mezi 50 a 60 dny v roce. (ČHÚ, 2007)

Celkově bych doporučila cyklistům navštívit mikroregion Netolice spíše na jaře a na podzim, z důvodu menší oblačnosti a srážek. Teploty vzduchu nedosahují maxim, která mohou být pro starší osoby a osoby se zdravotními obtížemi hůře zvladatelné. Vhodný by byl konec dubna, květen a červen. V květnu je krásný pohled na všechny kvetoucí stromy a to obzvlášť ovocné, které jsou pro tuto oblast typické. Jedná se o třešně, višně, jablka, hrušky, švestky atd. V těchto měsících je i normální atmosférický tlak, který se pohybuje okolo 1014 hPa. (ČHÚ, 2007)

Zájmové území z hydrologického hlediska spadá do povodí Vltavy. Na Netolicku a okolí je krajina bohatá na rybníky, rybníčky a potoky různé velikosti. Je to příznivá oblast pro rekreaci a volnočasové aktivity, jako je například cyklistika a cykloturistika, turistika, hipoturistika atd. (Vlček a kol., 1984)

Přímo ve městě Netolice se nachází rybník Mnich, který má okolo 10 ha. V letních měsících se sem sjíždějí rybáři z okolních obcí za sportovním rybařením. Rybník Myslivna je o něco větší než rybník Mnich, měří 12 ha. Nachází se blízko Netolic směrem na Bavorov, u zámku Kratochvíle. Tento rybník lemuje 32 památných stromů, jejichž průměrná výška je okolo 17 metrů a stáří je odhadováno na 120 let. Jedná se o platany, jasany a javory. Dalším, významným rybníkem, je Podroužek. Má průtočný charakter a měří okolo 25 ha. V blízkosti se vyskytuje autokemp, kde se mohou turisté ubytovat. Lze se zde koupat a vykonávat různé aktivity jako je pěší turistika, houbaření a mimo jiné je tento rybník výchozím místem pro mnohé cyklotrasy. Na podzim se zde uskutečňuje výlov ryb. Velký hrbovský rybník má 20 ha a nachází se 2,5 km od Netolic směrem na Hrbov. I když není vhodný ke koupání, tento rybník skrývá mnohá kouzla. Na jeho hrázi roste 30 metrů vysoký dub letní, jehož obvod dosahuje téměř 6 metrů. Na Velký hrbovský rybník navazuje Malý hrbovský rybník. U obce Malovice se nacházejí Horní a Dolní malovické rybníky, které byly založeny v 16. století Vilémem z Rožumberka. Jedná se o rybníky, kde probíhá výlov ryb. Směrem z Malovic do Maloviček, po cestě na levé straně můžeme vidět rybník Otrhanec, který se může chlubit hrázi s velmi starými duby. (Vlček a kol., 1984).

Mezi významné potoky patří Babický potok, který napájí rybník Dehtář. Délka jeho toku je okolo 12 km a plocha povodí dosahuje 30 km². Bezdrevský potok neboli Netolický potok, pramení ve výšce 683 m n. m., ústí zleva do Vltavy u Bavorovic. Plocha jeho povodí má okolo 336 km², délka toku je 44 km. Tento potok je významný z důvodu, že se zde nachází pstruhová voda a napájí rybník Bezdrev. Druhým nejdelším potokem, který se nachází na zmiňovaném území, je Zlatý potok, jež má délku okolo 36 km a plocha jeho

povodí je 92 km². Potok pramení ve výšce 910 m n. m. a zprava ústí do Blanice. Pstruhová voda se objevuje i zde. Melhutka je potok, který pramení v obci Jáma v 625 m n. m. a napájí Velký a Malý hrbovský rybník (Vlček a kol., 1984).

V knize Culek a kol. (1996), který se zabývá biogeografickým členěním České republiky, se mikroregion Netolice řadí do Českobudějovického bioregionu. Vyskytují se zde kyselé sedimenty a rozsáhlé podmáčené sníženiny. Převažuje na tomto území 4. dubojehličnatý a 3. dubo-bukový vegetační stupeň. Celé území je tvořeno doubravami, luhy a olšinami. Mimo jiné se zde vyskytují mokřadní a vodní stanoviště. Netypickou součástí jsou hájové lesy bez habru a podmáčené lesy s výskytem dubu, smrku a jedle. Území je sladkovodní pánví, kde se nacházejí z převážné části nezpevněné sedimenty, nevápnité jíly, písky a štěrky. Na okraji se mohou vyskytovat migmatity a ortoruly.

Celý bioregion se řadí do mezofytika. Jako potenciální vegetace této oblasti jsou zejména acidofilní doubravy s výskytem jedle. Na sprašových hlínách se objevují dubo-lipové háje. Bažinné olšiny a vrbové křoviny se vyskytují na podmáčených místech. Podél vodních toků můžeme nalézt luhy. Louky s řadou vzácných druhů rostlin se nachází v oblasti Zbudovských blat, která se nacházejí nedaleko Netolic. Mezofytní pastviny spolu s loukami patří do svazů Arrhenatherion a Cynosurion. Mezi vzácné rostliny patří svaz Violion caninae. V oblasti vodních ploch jsou časté porosty ostřic a rákosin. (Culek a kol., 1996)

Celkově je flóra mokřadního charakteru s výskytem boreálních a boreokontinentálních druhů olšin a mokřadů, jako je ptačinec dlouholistý, ďáblík bahenní, třtina nachová, bazanovec kytkokvětý a pryskyřník veliký, dříve se zde nacházel i koniklec jarní. Podél vodních toků můžeme nalézt tuřice odchýlné, ostřice trsnaté, hladilky obecné. Mezi suboceanické druhy, které se zde vyskytují, patří např. všivec mokřadní, žluťucha lesklá a žebratka bahenní. Kotvice plovoucí a plavín štítnatý jsou vzácné teplomilné vodní rostliny, které se nacházejí na Netolicku a v okolí. V této oblasti jsou i některé druhy slatinných luk, např. violka slatinná a hrachor bahenní. (Culek a kol., 1996)

Fauna má hercynský charakter a je ovlivněna lidskou činností. Stanovištěm pro zvířenu v oblasti Netolicka bývají zejména mokřady. Mezi významné druhy savců, kteří se zde vyskytují, patří především jezek západní a vydra říční. Můžeme zde najít ptactvo, jako je kvakoš noční, zrzohlávka rudozobá, břehouš černoocasý, vodouš rudonohý, rybák obecný, břehule říční, cvrčilka slvavíková, sýkořice vousatá, moudivláček lužní a samozřejmě je výskyt ptactva, který můžeme nalézt po celé České republice. Spatřit zde můžeme terčovníka vroubeného, plovatku nadmutou, kružníka bělavého, lišovku lesklou, plovatku Stagnicola

corvus, jež patří mezi druhy měkkýšů. Mezi hmyz vyskytující se v zájmové oblasti patří např. potápník široký, vážka podhorní a vážka jasnoskvrnná. (Culek a kol., 1996)

Přírodní památky

Projekt Natura 2000, která má chránit různé druhy živočichů, rostlin a jejich přírodní stanoviště, můžeme nalézt na území zámku Kratochvíle, kde se nacházejí letní kolonie netopýra velkého. Tato lokalita je největší v jižních Čechách a počet netopýrů se zde pohybuje okolo 400. U Piláta je přírodní památka, která se nachází nedaleko obce Vitějovice. Jedním z důvodů je výskyt přirozeného porostu buku na suti v blízkosti údolí Zlatého potoka. Nacházejí se zde květnaté bučiny, můžeme zde vidět hlavně buk lesní, místy smrk, jedlí, jasan, javor atd. Chráněným územím byla přírodní památka vyhlášena roku 1989. Další přírodní památkou je Velký Karasín, který se nachází nedaleko obce Němčice. Předmětem ochrany západní části rybníka jsou rákosiny a přilehlé ostřicové louky. Rybník je mimo jiné hnízdištěm mokřadních druhů ptactva. Mezi přírodní památky patří i Mastnice, což je vodní tok. Nachází se u obce Hracholusky. Jedná se o ochranu především olšin, dále také bledule jarní, lýkovce žlutého, devětsilu bílého, atd. V oblasti mikroregionu Netolice se nachází i ptačí oblast, a to u obce Mahouš. (Albrecht, 2003, Wikipedia, 2013)

9. SOUČASNÉ CYKLOSTEZKY A CYKLKOTRASY NA NETOLICKU A ZHODNOCENÍ JIŽ EXISTUJÍCÍCH PRŮVODCŮ

Cyklostezka číslo 1: Historická krajina Netolicko

Naučná cyklostezka tvoří okruh po historických památkách Netolicka, který je dlouhý cca 50 km, vede nejatraktivnějšími přírodními a historickými lokalitami v tomto regionu. Dělí se na malý a velký okruh. (Beneš, Stejskal, Ouroda, 1998)

Značná část prochází bývalou rožmberskou oborou ze 16. století, která je dodnes příkladem unikátně zachovalé historické jihočeské krajiny s řadou starodávných rybníků. V mikroregionu je možné nalézt pravěké památky, jako jsou mohylová pohřebiště, hradiště, keltská svatině, dále se na trase můžeme setkat s lidovou architekturou, gotické kostely, pozůstatky hradů, přemyslovské hradiště Ján v Netolicích, barokní poutní místo Lomec, zámek Kratochvíle. Cyklostezka je označená logem rožmberské růže, má 16 zastavení s trojjazyčnými informačními panely. Okruhem procházejí dálkové cyklotrasy směr Hluboká n. Vltavou, Holešovice, Český Krumlov, Prachatice, Vodňany. (Beneš, Stejskal, Ouroda, 1998)

U velkého okruhu trasa začíná v Grejnarově, býval to renesanční statek asi 1 km od Netolic. Další zastávkou jsou Lhenice, které jsou přezdívány zahrada jižních Čech. Třetí zastávkou je pravěké hradiště Velký hrádeček u Třebanic z halštatského období a sídlili zde Keltové. Cyklostezka pokračuje přes zaniklou rožmberskou oboru, dále vede přes Petrův Dvůr, Kratochvíli, mohylové pohřebiště v Krtelském lese, Lomec, který je poutním místem, prochází i vesnicemi Malovice a Malovičky, Rábín. Dvanáctou zastávkou je keltské hradiště u Malovic. Na tomto okruhu můžeme vidět středověký hrad Poděhusy, i když pouze jeho ruiny. Trasa spojuje obce Mahouš, Němčice a konečnou zastávkou jsou Zvěřetice. (Beneš, Stejskal, Ouroda, 1998)

Malý okruh začíná zastávkou u hradiště Na Jáně, dříve to býval správní přemyslovský hrad. Další zastávkou je v Netolicích kostel svatého Václava. Třetí zastávkou je děkanství, které má pozdně klasicistní prvky a řadí se mezi nejhodnotnější objekty v regionu. Do malého okruhu mimo jiné patří i neogotická škola blízko náměstí, další zajímavostí je kostel Nanebevzetí Panny Marie, solnice barokního stylu, radnice, rožmberský dům číslo 248 na náměstí, dnešní městské muzeum. Do okruhu dále patří hotel Beseda, je vystavěn v barokním slohu s dochovanou výzdobou průčelí. Součástí cyklostezky je barokní kašna ze 17. století, sousoší svatého Jana Nepomuckého, pivovar v Obecní ulici, Ziegrosserův mlýn, hrádek u

rybníka Mnich, most se sochou svatého Jana Nepomuckého také u rybníka Mnich. Poslední zastávkou je venkovská zastávka u potoka Rapačov. Jedná se především o roubené usedlosti. (Beneš, Stejskal, Ouroda, 1998)

Je to nejatraktivnější trasa, která má nejvíce památek. Je zde možnost občerstvení téměř v každé obci. Nenáročná trasa vhodná pro rodiny s dětmi i pro milovníky historie. Cyklostezka vede po zpevněných silnicích druhé a třetí třídy.

Cyklotrasa číslo 1: Netolickou Oborou za pověstmi a rožmberskými památkami.

První zastávkou je rožmberská myslivna s krčmou ze 16. století u rybníka Jagrhaus dále cyklotrasa vede přes Novou myslivnu, zámek Kratochvíli. Zajímavá je stoka Kmínka, jež byla uměle vybudována Jakubem Krčínem z Jelčan nedaleko stály již zaniklé vesnice Horní a Dolní Třebánek. Pátou zastávkou je bývalý statek Švarcenberk, postavený v 18. století v typickém schwarzenberském stylu v místech bývalé vesnice Šitice. Tento okruh vede i vesnicí Žitná, dále kolem samoty „u Jůzků“, která má na svém území unikátní roubenku s povalovým stropem z 18 století a také se zde nachází dřevěná stodola. Osmá zastávka je u rybníka Nadýmače, zde se zachoval původní cihlový můstek a lze se zde i vykoupat. Dalšími zastávkami jsou Hrabovská bašta a sádky, kde se nachází minizoo, na rozcestí „u Žížkova dubu“, můžeme obdivovat stromem, který je 250 let starý. Jedenáctou zastávkou je rozcestí pod Peklem. Cyklotrasa vede přes Petrův Dvůr, Hrabovské rybníky, bývalý rožmberský statek a ovčín, vede mimo jiné přes Grejnarov a Podroužek. (Kolem kolem Netolic, 2011)

Cyklotrasa měří okolo 20 km, není vhodná pro děti z důvodu vyšší náročnosti. Nevýhodou na této trase je menší množství zastávek na občerstvení. (Kolem kolem Netolic, 2011)

Rožmberskou oboru, v té době největší v Čechách, začal okolo svého záměčku Leptáče budovat u nás nechvalně známý rožmberský regent Jakub Krčín z Jelčan, při její realizaci zaniklo několik drobných poddanských vesnic. Obvod obory činil 22 km a výměru měla cca 3 000 ha. Vladař Vilém z Rožmberka starší bratr Petra Voka, vyměnil s Krčínem Leptáč za Sedlčany a místo ní začal stavět lovecký zámek Kratochvíle. Rožmberkové zde chovali množství různé zvěře, jako první v jižních Čechách, např. daňky, bažanty, ale i velbloudy, bůvoly a údajně i slona. Dnes tvoří obora unikátní krajinný celek s promyšleně budovanou mozaikou lesů, luk, alejí a rybníků. V oboře se vyskytuje okolo 30 rybníků a jedna technická památka, umělá stoka Krčínka, která měří 8 km a sloužila k pohybu různých atrakcí, strojů a obrazů v Kratochvílské zahradě. (Kolem kolem Netolic, 2011)

Cyklotrasa číslo 2: Ovocnářská cyklostezka

Ovocnářská cyklotrasa byla vybudována v roce 2008. Tvoří ji obce Chelčicko-Lhenického mikroregionu. Trasa prochází Chelčicemi, Dlouhou Vsí, Truskovicemi, Lomcem, Krtely, dále vede Netolicemi, Mičovicemi a Lhenicemi. Každoročně se pořádají na této trase vyjížďky a to v období Slavnosti květů a Slavnosti plodů. Je to středně náročná trasa, s velkým množstvím míst k občerstvení a památek, která měří celkem 55 km. (Taggmanager, 2014)

Kolem kolem Netolic

Kolem kolem Netolic je tradiční cykloturistická akce pro celou rodinu. Jedná se o vymyšlené trasy po Netolickém mikroregionu a okolí. Nejsou nikde zaznamenány jako cyklotrasy. Akci pořádá město Netolice. Jedná se o každoročně pořádanou událost, trasy jsou různě dlouhé a náročné.

Cyklotrasa číslo 3: Kolem kolem Netolic na Blata za selským barokem

Trasa začíná u hradu Poděhusy, který je již zaniklý. Od 13. století náležel Rožmberkům. V roce 1421 byl vypálen Janem Žižkou a od té doby už nebyl obnoven. Dochovaly se jen zbytky základového zdiva. Je situován u obce Podeřiště. Další zastávkou je přímo obec Podeřiště, zde se dochovaly původní statky v selském baroku, návesní kaple a gotická kamenná boží muka. Dále tato cyklotrasa pokračuje přes Lékařovu Lhotu, Sedlec, Plástovice, Zbudov. Další zastávkou je pomník zbudovského rychtáře Jakuba Kubaty, Vlhavy, Malé Chrást'any, Tupesy, Radašovice, Němčice, Mahouš a cílem je obec Olšovice. (Kolem kolem Netolic, 2007)

Zbudovská blata, jinak také zvaná Svobodná, Hlubocká či Vladislavská, jsou historickým územím na bývalém Hlubockém panství, ležící mezi Stolicemi a Hlubokou. Slovo blata v Čechách znamená bažiny, rašeliniště, močály nebo mokřiny. Historických blatských vsí bylo celkem 9. Dříve v okolí Netolic bývala rašeliniště, ale od středověku se tento kraj změnil, důvodem bylo zakládání rybníků a odvodňování. Největší bažina bez stromů, dnešní Bezdrev, byla zatopena vodou. Je to třetí největší rybník v Čechách. Dále se zde nalézají několik dalších desítek větších i menších rybníků. Středem Blat protéká potok Soudný od Netolic. Traduje se, že Blata vždy patřila společně místním sedlákům a sloužila jako společné pastviny pro koně, dobytek, velká hejna hus atd. (Kolem kolem Netolic, 2007)

Typickým znakem místních vesnic jsou jihočeské lidové stavby tzv. Blatského typu, nazývané selské baroko, které se staly neodmyslitelným symbolem jihočeské krajiny, pocházejí většinou z 2. poloviny 19. století. Stavitelé a zedníci kopírovali na vesnických selských staveních prvky, které znali z barokních i klasicistních staveb ve městech a z kostelů.

Okruh měří celkově 25 km. Nemá náročný terén, tudíž je vhodný i pro rodiny s dětmi. Z části vede i po trase naučné cyklostezky Historická krajina Netolicko. Tato trasa není dostatečně atraktivní až na prvky lidové architektury „selského baroka“. (Kolem kolem Netolic, 2007)

Trasy procházející mikroregionem Netolice

Mezi stávající cykloturistické trasy, které procházejí Netolicemi a celým mikroregionem Netolice, patří ku příkladu trasa číslo 1081 a vede přes Netolice, Olšovice, Hlavatce, Sedlec, Plástovice, Pašice, Zliv a Munice. (Územní plán Netolice, 2011)

Další cyklotrasa číslo 1088 vede z Netolic do Petrova Dvora, přes zámek Kratochvíle, obec Žitnou, Vrbici, Vitějovice, Běleč, dále přes Běličskou Lhotu, Žernovice, Zdenice a Prachatice. Trasa číslo 1099 začíná ve Lhenicích dále pokračuje přes Třebanice a zde má společnou cestu s trasou č. 1104 na zámek Kratochvíle, Krtely, zámek Lomec, zámek Libějovice, Chelčice a končí ve Vodňanech. (Územní plán Netolice, 2011)

Nejkratší cyklotrasa je č. 1103 vede přes Netolice, Grejnarov a končí ve Lhenicích

Cyklotrasa č. 1104 vede z Petrova Dvora, opět má společnou cestu s trasou č. 1099, dále se na této trase dostaneme ke Grejnarovu, poté do Lužic, Babic, Zvěřetic a v Němčicích tato cyklotrasa končí. (Územní plán Netolice, 2011)

Poslední trasa, která vede Netolickem, je trasa číslo 1110, začínající v Petrově Dvoře, po této trase dojedeme do Velkého Boru, Malého Boru, Protivce, dále vede přes Strunkovice nad Blanicí, Ochotskou Lhotou a končí ve Vlachovo Březí. (Územní plán Netolice, 2011)

Cyklostezka číslo 3: Z Netolic na zámek Kratochvíle

V současné době vzniká nová cyklostezka z města Netolice na nepříliš vzdálený zámek Kratochvíle. Cyklostezka bude měřit cca 2 km. Měla by být vhodnější a bezpečnější cestou pro cyklisty, in-line bruslaře a rodiny s dětmi.

První etapou cyklostezky je propojení zámku Kratochvíle a města Netolice. Do budoucna se uvažuje o druhé a třetí etapě, která připojí nedalekou obec Bavorov.

Město si uvědomuje nezbytnost cestovního ruchu, jako důležitého ekonomického podnětu pro rozvoj podnikatelské činnosti, jako je např. přilákání nových investorů do regionu, tvorba nových pracovních míst, zlepšení kvality a škály služeb atd. Zámek Kratochvíli za rok navštíví až 40 000 turistů, proto město hledalo vhodnou variantu, jak nalákat návštěvníky na historické a jiné památky i do města. Vhodnou variantou se stala výstavba cyklostezky, která propojí zámek a město. Na realizaci cyklostezky dostaly Netolice v roce 2013 dotaci ze strukturálních fondů Evropské unie z Regionálního operačního programu. Orientační náklady na výstavbu cyklostezky v souhrnu činí 3 500 000 Kč (z toho dotace byla 2 900 000 Kč a z rozpočtu město uvolnilo 600 000 Kč). Související náklady na přípravu zahrnují např. geodetické zaměření trasy, zpracování projektové dokumentace, zajištění veřejné soutěže na zhotovitele stavby, technický dozor investora, zveřejnění (bilboardy, pamětní deska, atd.), dále zajištění závěrečného vyhodnocení projektu pro EU a jiné. (diskuse s ing. Petrem Kotrbou, tajemníkem MěÚ)

10. NOVĚ NAVRŽENÉ CYKLOTRASY V MIKROREGIONU NETOLICE

Celý soubor cyklotras se věnuje tématu selského baroka. Jedná se o stavby z 19. století a vychází z klasicistního a barokního slohu. Používají se ve své podstatě jen ornamenty z těchto stylů, ale ze stavebního hlediska opomíjí tektonické principy. (Wikipedia, 2013)

Počátek selského baroka se datuje do období vlády Josefa II. (1780-1790). V této době byla zahájena masivní výstavba křížů, soch, božích muk a kapliček v krajině. Především je stavěli pobožní sedláci. Styl selského baroka můžeme najít na celém území našeho státu i v okolních zemích. Největší rozmach tohoto stylu je v druhé polovině 19. století. Zdatní zedníci napodobovali prvky baroka z kostelů a panských statků situovaných ve městech. Většinou původní symbolika byla přetvořena na výzdobný prvek a to z důvodu jejího nepochopení. K selskému stylu přibýly i jiné ozdobné prvky, jež byly převzaty z roubených staveb nebo z výšivek. Selské baroko je konečnou etapou v lidové architektuře. (Selské baroko, 2014)

10. 1 Cyklotrasa Netolice – Krtely – Holečkov - Netolice

Trasa číslo 1 vychází z Netolic, dále pokračuje okolo obce Krtely, Holečkova a vrací se zpět do Netolic.

Před Krtelským lesem je odbočka na Hradiště. Zde již vede cyklotrasa s názvem Historická krajina Netolicka. V Hradišti se nachází keltské kultovní ohrazení, které má obdélníkový tvar o rozměrech 120 x 90 metrů. Dříve toto hradiště sloužilo jako centrum náboženských obřadů druidů, ale shromažďovalo se zde i obyvatelstvo. Mimo jiné se v obci nalézají i kaple Panny Marie. (Malovice, 2014)

Dále na nové trase číslo 1 se můžeme setkat s obcí Krtely, která leží 5 km od Netolic. První zmínka o obci je z poloviny 14. století. Krtely patřily Oldřichu z Rožmberka. O pár desítek let později byly Krtely již v rukou Petra a Jana z Rožmberka, mimo jiné měli v držení i hrad Poděhusy. Po vypálení hradu Poděhusy Janem Žižkou byl v roce 1421 zrušen purkrabský úřad a tím byly nuceny přejít Krtely spolu s jinými vesnicemi k Helfenburskému úřadu. Okolo Krtel se rozléhá Krtelský les. V obci můžeme vidět kapli svaté Anny a selské statky z 19. století. Původně Krtely stály jižněji než dnes. Byly odsunuty z důvodu budování „Netolické obory“ v roce 1579 a stavby zámku Kratochvíle Jakubem Krčínem. (Blanský les – Netolicko, 2007)

Jméno Krtely vzniklo pravděpodobně z „Krtky“, „Krtly“ nebo od slova krtel, které znamenalo ve staročeštině dřevěný korbel.

Významnou osobností, která pochází z Krtel byl páter Jan Schuster, který působil na konsistoři v Praze a na Mirošovské farnosti. (Mrázek, 2007)

Zajímavostí v okolí obce je Krtelský les, kde můžeme narazit na nejedno mohylové pohřebiště z pravěku nebo z dob Slovanů. Na Spálené a Na Slouních můžeme nalézt mohyly českofalcké, pocházející z doby bronzové. Byla zde nalezena bronzová jehlice a keramika. Na Překážce se nalézají mohyly z období raného středověku. (Mrázek, 2007)

Krtely procházejí i jiné cyklotrasy a cyklostezky, jako je Historická krajina Netolicko. Napojením na tuto trasu se můžeme dostat na poutní místo Lomec a mimo jiné se dostaneme na cyklotrasy spadající pod Vodňansko. Od roku 2008 prochází obcí Krtely Ovocnářská cyklotrasa.

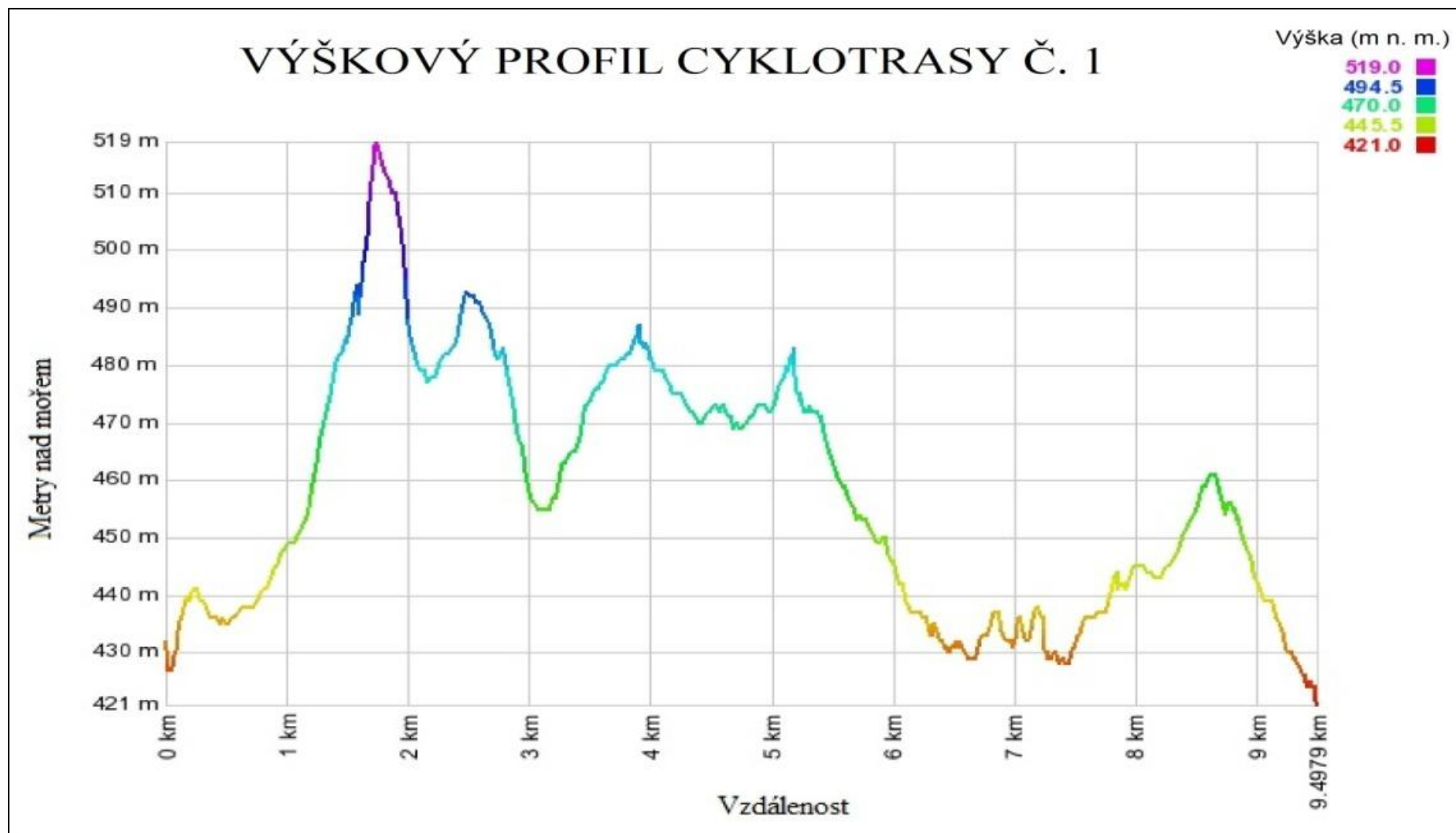
U Velkého krtelského rybníka, před obcí Krtely se cyklotrasa ubírá doprava na Holečkov. V jarních měsících zde můžeme vidět rozkvétající ovocné sady. Obec Holečkov byla založena v letech 1923-1925. Adolf Josef ze Schwarzenberku roku 1921 rozdělil parcely obce mezi bezzemky, na každého vyšlo asi 5 ha půdy. Nejdříve osada měla 10 popisných čísel, dnes je jich 18. Dne 6. září 1925 osadu slavnostně otevřel jihočeský spisovatel Josef Holeček ze Stožic. Obec je pojmenovaná po tomto spisovateli a jeho založení připomíná paměť kámen. Dříve zde byl hostinec a kovárna. Dnes je zde kaplička sv. Josefa a stojí zde staletá lípa. (Malovice, 2014)

Budeme-li pokračovat dále, přijedeme na křižovatku, která pokračuje zpět směrem na Netolice. Cestou po pravé straně můžeme vidět rybník Novorabinec, zde kromě kachny divoké můžeme vidět v jarních a letních měsících čápa bílého, ale co není obvyklé je, že se zde vyskytuje i čáp černý.

Jedinou nevýhodou této cyklostezky je, že vede přes silnici II. třídy, jež je hlavním tahem z Českých Budějovic do Prachatic.

Cyklotrasa vede po silnicích III. tříd, není příliš dlouhá, měří okolo 9,5 km. Je vhodná pro rodiny s dětmi. První část trasy až ke Krtelskému lesu stoupá, Krtelským lesem mírně klesá. K obci Holečkov vede trasa po rovině. Zpět do Netolic vede cesta do kopce. V okolí Na Lešetických trasa klesá až k hlavní cestě. Na trase se vyskytuje jedno místo na občerstvení v obci Krtely v místním hostinci, dále pak až ve městě Netolice.

Topographic map of the area around Netolice, showing the Sázava river, surrounding villages (Krtely, Hradčkov, Hradiště, Netolice, Pohoří, Olšov), and a red boundary line. The map includes a scale bar (1:20 000) and a north arrow.

Obrázek č. 08: Výškový profil cyklotrasy číslo 1

10. 2 Cyklotrasa Žitná – Za Dubím – Vitějovice – Hracholusky – Jedlový vrch – Krtelský les

Trasa číslo 2 vede z obce Žitná, přes Za Dubím směrem na Vitějovice. Na Sedlatici vede trasa mírným kopcem dolů na Hracholusky. Opět i u této trasy je nevýhodou, že se musí s kolem přejet silnice II. třídy vedoucí z Českých Budějovic do Prachatic. Z Hracholusk vede polní cesta přes Vyhlídku směrem na Protivec. Zde mineme Protivecký rybník. Po mírném stoupání přijedeme na silnici III. třídy, kde se dáme doprava. Dojedeme k Jedlovému vrchu, který je ve výšce 606 m n. m., po lesní cestě ho objedeme, pojedeme dál, až přijedeme na již existující trasu číslo 1110. U zámku Kratochvíle na křižovatce se dáme doleva do kopce, zde je na půl zpevněná lesní cesta, která vede podél Krtelského lesa. V oblasti U Ptáčníků se vyskytuje samota a zde také tato trasa navazuje na cyklotrasu číslo 1.

Trasa vede převážně po silnicích III. tříd a po lesních cestách. Měří 15,5 km, na trase se nachází místa pro občerstvení např. v Hracholuskách. Jelikož je cyklotrasa fyzicky náročná, nedoporučovala bych ji rodinám s dětmi, ale zkušeným cyklistům.

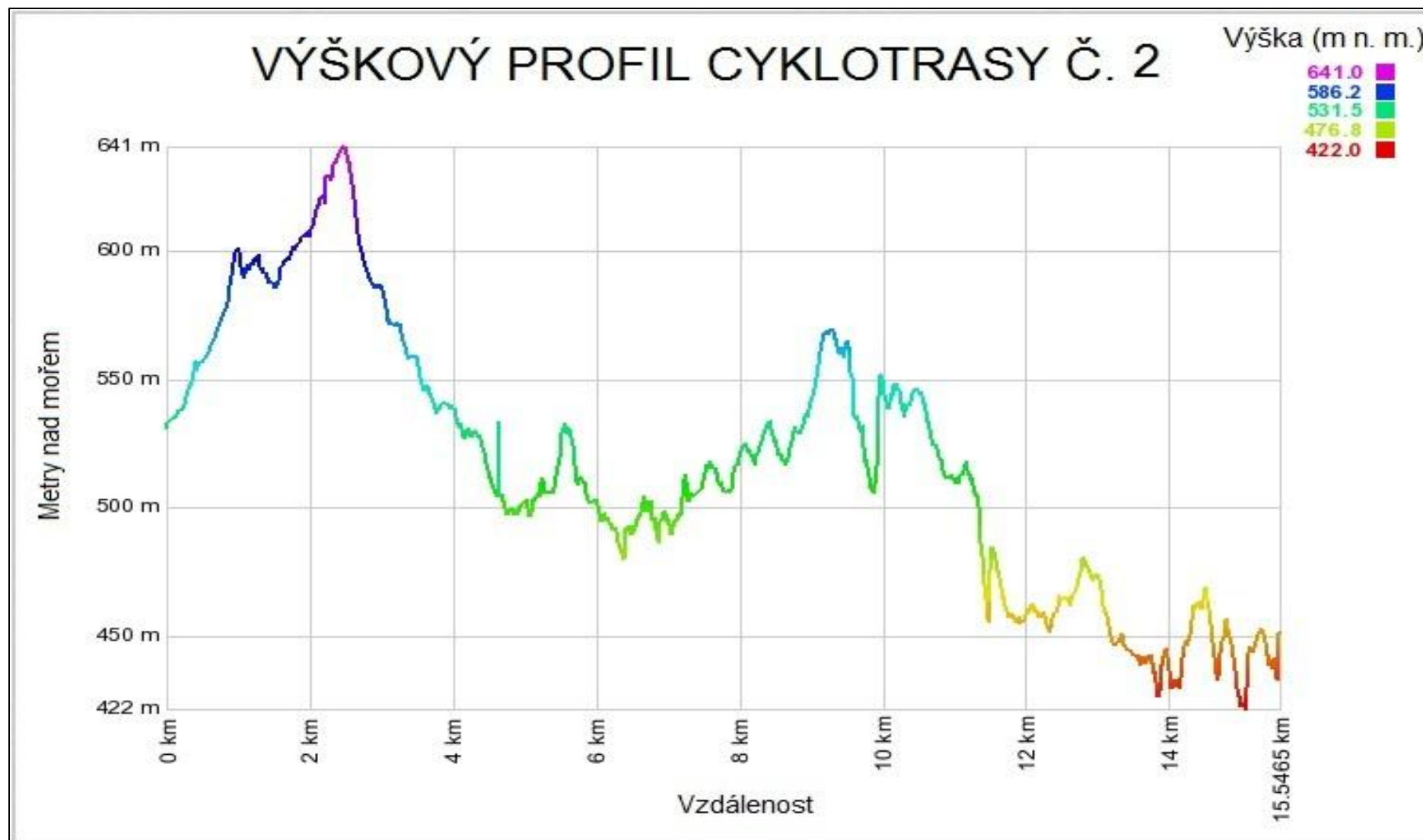
Obec Žitná se nachází nedaleko Hracholusk. K vidění jsou zde usedlosti číslo 1 a 18, které jsou vyhlášeny jako kulturní památky ČR. Mimo jiné v Žitné můžeme navštívit přírodní památku Mastnice, kde se vyskytuje bledule jarní a podmáčené louky, které jsou chráněné, spolu s faunou a florou, jež se k těmto loukám váží. Z obce Žitná směrem na malou vísku Obora je odbočka doleva na kopec Za Dubím. Na Pasekách se dáme cestou doprava směrem na Hracholusky. První zmínka o obci Hracholusky pochází z roku 1334, patřily Vilému ze Strakonic. Roku 1351 prodal Vilém obec Hracholusky Rožmberkům, kteří dostali povolení od Karla IV. vybudovat hrad, dnes je jím Helfenburk. Hracholusky i Vitějovice byly pod správou helfenburského purkrabího. Z 15. století se dochovaly pouze dvě zmínky o Hracholuskách. A to z roku 1471 a 1473, kdy služebnému purkrabímu Janu z Vlksic ukradli poblíž Hracholusk koně, totéž se stalo i Stožkovi, jež se vracel s ječmenem do Prachatic. Dále v 16. století prodal Petr Vok z Rožmberka část helfenburského panství, ke kterému patřily i Hracholusky spolu s dalšími obcemi. Dříve zde bylo 40 rodin a jedna krčma. Na Sedlatici lze místo odbočení na Hracholusky jet do obce Vitějovice. Tato obec se nachází 6,5 km od okresního města Prachatic a protéká jimi Zlatý potok. Vitějovice pochází z roku 1283, kdy je český král Václav II. věnoval Janu z Michalovic. Obec byla držena rodem Rožmberků až do smrti posledního z rodu, Petra Voka. Mimo jiné můžeme nad obcí nalézt zříceninu hradu Osule z roku 1300. Hrad založil Přemysl Otakar II., po jeho smrti se stavba pozastavila a okolo roku 1350 byl hrad pobořen, aby ho nikdo nemohl zneužít. Další zajímavostí je i kostel

svaté Markéty z roku 1743, boží muka, pomník pěti armád, pivovar, vodní Burgrův mlýn a lidová architektura na místních usedlostech. Dům číslo popisné 31 je opět ve stylu selského baroka z roku 1846. (Hracholusky, 2006, Vitějovice, 2012).

CYKLOTRASA ČÍSLO 2

Obrázek č. 09: Cyklotrasa Žitná – Za Dubím – Vitějovice – Hracholusky – Jedlový vrch – Krtelský les

Obrázek č. 10: Výškový profil cyklotrasy číslo 2

10.3 Cyklotrasa Netolice – Babice – Chvalovice – Lužice – vrchol V Hejčanech - Netolice

Cyklotrasa vede z Netolic po silnicích III. třídy do obce Babice, jež se nachází 4 km od Netolic. První zmínka o obci je z roku 1259. K vidění je zde usedlost číslo 5, jako kulturní památka a boží muka. Jestliže pojedeme z Babic dále, dostaneme se do obce Chvalovice. Vznik Chvalovic se datuje do 13. století, kdy byl spojen s kolonizačními aktivitami cisterciáského kláštera ve Zlaté Koruně. Vladislav Jagellonský roku 1513 ves a celé netolické panství daroval Petrovi V. z Rožmberka. Zajímavostí je, že v domě č. 2, kde bydlel Jiří Puhler, bylo dovoleno Janem III. z Rožmberka vařit bílé a červené pivo. Objekt se dochoval. Kolem roku 1880 vystavěla společnost Pierron tuhové doly, zde se těžil nejkvalitnější vločkový grafit. Během 1. světové války závod odkoupil kníže Kinský a pracovalo zde okolo 500 dělníků, byli to většinou vojáci. Kulturní památkou v obci byla vyhlášena usedlost č. 27.

Z Chvalovic téměř po rovině se dostaneme do obce Lužice, opět se jedná o silnici III. třídy. Obec Lužice je vzdálená 2 km od Netolic, žije zde 50 obyvatel. První písemná zmínka o obci je z roku 1400. V obci se nachází Lužický dvůr, který je známý chovem koní. Chov koní se spíše váže k městu Netolice, zde se již od 18. století chovali koně a byl s nimi zde i trh. V Netolicích se chov koní udržel až do 21. století a zvláště se proslavili netoličtí těžcí vojenští koně. Údajně na něm jezdil i Jan Žižka z Trocnova. Tradičně jsou v Netolicích u zámku Kratochvíle pořádány dostihy. (Filištein, 2010)

Před obcí Lužice u Lužického rybníka vede po pravé straně cesta nahoru k vrcholu V Hejčanech. Jedná se převážně o polní cestu a vyjedeme opět v Netolicích Na Horánku.

Jedná se o méně náročnou cyklotrasu, která je dlouhá 12,3 km. Vede nejprve z Netolic po nově opravené cestě. Nejvíce poškozená je cesta směrem na Babice a poslední část trasy V Hejčanech, zde se jedná o polní cestu. Je vhodná i pro rodiny s dětmi s použitím horských, trekkingových nebo krosových kol.

CYKLOTRASA ČÍSLO 3

Obrázek č. 11: Cyklotrasa Netolice – Babice – Chvalovice – Lužice – vrchol V Hejčanech – Netolice

Obrázek č. 12: Výškový profil cyklotrasy číslo 3

10. 4 Cyklotrasa Netolice – Podeřístě – Lékařova Lhota - Sedlec

Trasa číslo 4 začíná za Netolicemi směrem na České Budějovice, dále pokračuje přes obec Podeřístě. Ve 13. století zde stával hrad Poděhusy. Dnes zde můžeme nalézt jen zbytky příkopů. První zmínky o hradu jsou z roku 1262. Hrad Poděhusy vlastnil Vok z Rožmberka a po jeho smrti přešel do vlastnictví vdově po Vokovi, Hedvice. Roku 1310 vlastnil hrad Jindřich z Rožmberka, poté jeho syn Petr do roku 1347. V roce 1380 přešel do rukou jeho synů Petra a Jana, v těchto letech patřilo k hradu 17 vesnic. Na neštěstí roku 1421 Žižka hrad dobyl a vypálil. Později okolní vesnice patřily k panství na Hluboké. (Sedláček, Plaček, 1890, Malovice, 2014).

Mimo jiné se na návsi nacházejí stavby vystavěné ve stylu selského baroka např. dům číslo 16. Zajímavostí je, že tato obec je nejnižše položenou obcí v celém Prachatickém okrese. Leží v nadmořské výšce 410 m n. m. (Malovice, 2014)

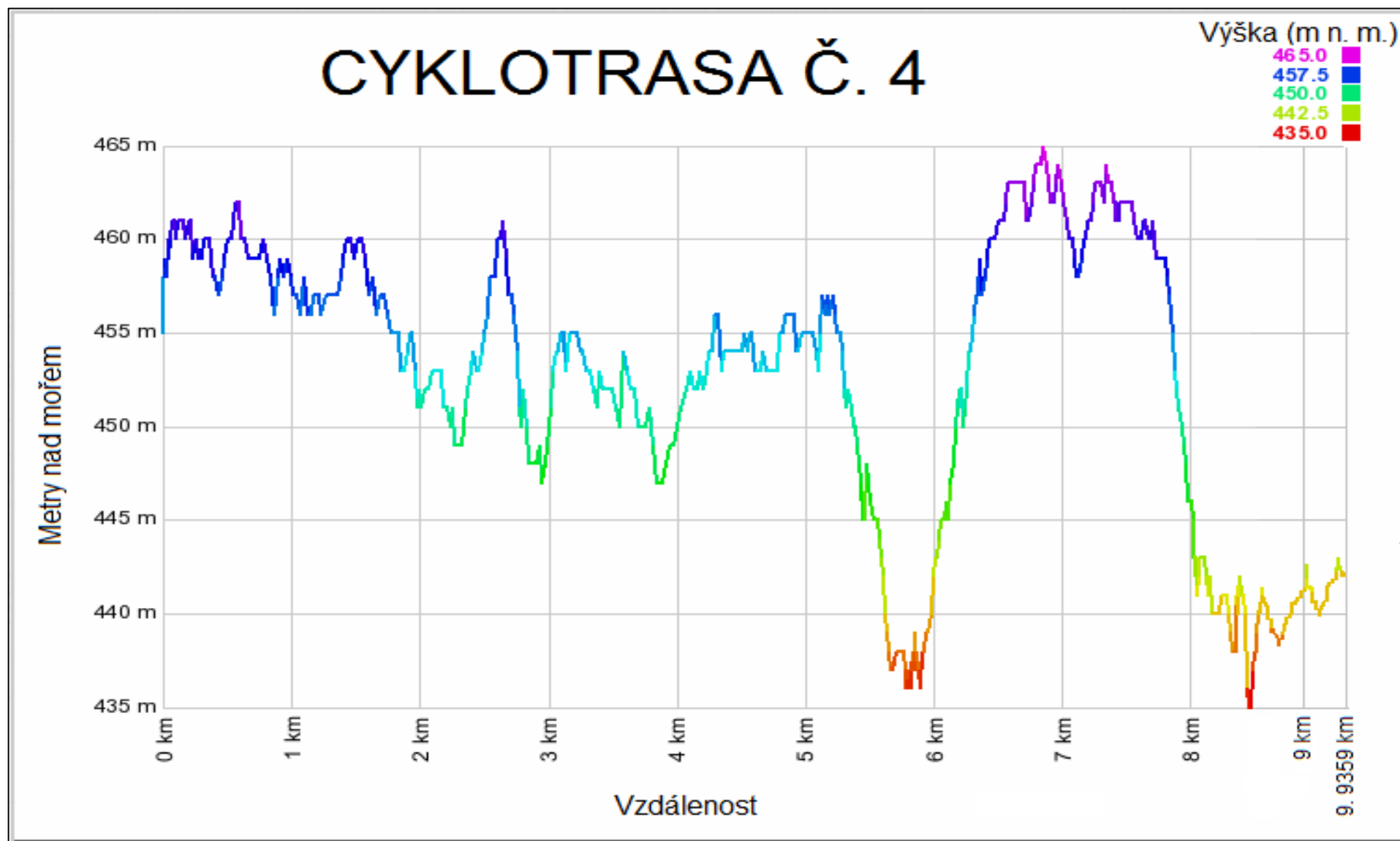
Další zastávkou je obec Lékařova Lhota, která byla do roku 1882 osadou Podeřístě. Od roku 1882-1945 patřila obec pod Sedlec. K vidění je zde kaple z roku 1853, mlýn ze 17. století. V lese V Mladé můžeme nalézt mohylové pohřebiště. Cyklotrasa číslo 4 pokračuje do obce Sedlec. K vidění je zde především dům číslo 6, jež je vystavěn v selském stylu, mimo jiné se zde nachází pseudogotický kostel sv. Jana Nepomuckého z období 1860-1868.

Cyklotrasa měří necelých 10 km a je vedena po silnicích III. tříd. Trasa není náročná a je vhodná pro všechny věkové skupiny. Odpočinek a občerstvení jsou možné v Podeřísti, v Lékařově Lhotě na Nové hospodě a v obci Sedlec.

CYKLOTRASA ČÍSLO 4

Obrázek č. 13: Cyklotrasa Netolice – Podeřístě – Lékářova Lhota - Sedlec

Obrázek číslo 14: Výškový profil cyklotrasy číslo 4

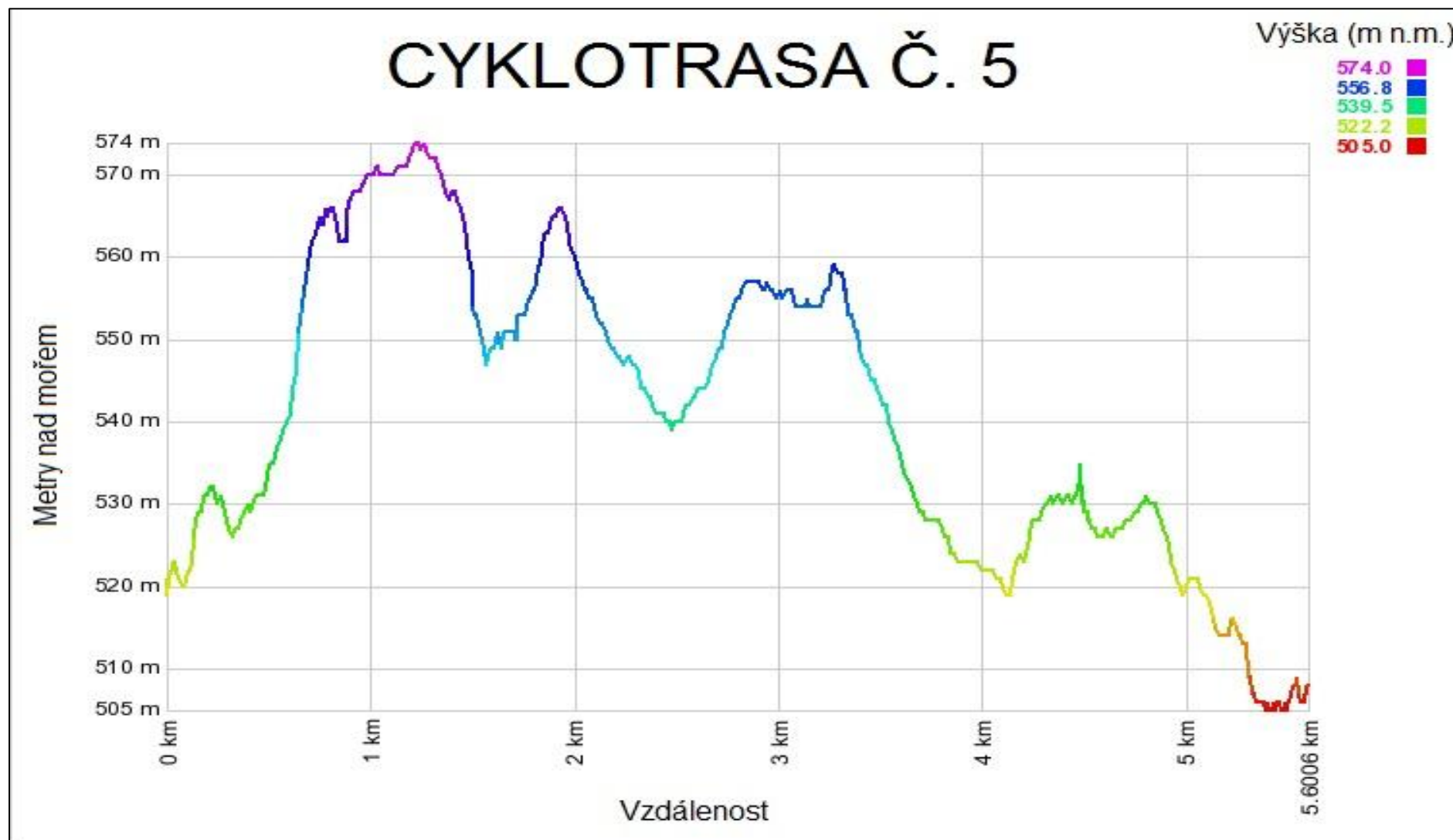
10. 5 Cyklotrasa Žitná – Obora - Hracholusky

Trasa začíná v obci Žitná, jež se nachází 3 km od Hracholusk, žije zde okolo 101 obyvatel. Mezi pamětihodnosti patří usedlost číslo 1 a 18, které byly vyhlášeny kulturní památkou České republiky. K obci zasahuje přírodní památka Mastnice. (Wikipedia, 2014)

Cyklotrasa dále pokračuje po silnici III. třídy do obce Obora, kde žije 45 obyvatel. V Oboře se nachází čerpací stanice a je zde možnost ubytovat se v místním penzionu Dvůr. (Wikipedia, 2014)

Poté se cyklotrasa ubírá do Hracholusk. Obec Hracholusky se nachází 8 km západně od Netolic. První písemná zmínka o obci je z roku 1334. Byly ve vlastnictví Viléma ze Strakonic. Roku 1351 obec prodal Rožmberkům. Jednalo se o bratry, kteří dostali povolení od Karla IV. zbudovat nedaleko hrad, dnešní Helfenburk. Pod správou Helfenburku byly jak Hracholusky, tak Vitějovice. Hrad postavili na Malošině hoře, v gotickém stylu, nachází se nedaleko Bavorova. Hrad nesloužil původnímu účelu a roku 1593 poslední z Rožmberků Petr Vok prodal hrad s veškerým panstvím městu Prachatice. Po bitvě na Bílé hoře císař Ferdinand II. daroval hrad rodu Egenberků. Po jejich vymření roku 1717 se hrad dostal do vlastnictví Schwarzenberků. Roku 1922 se stal majetkem státu. Zřícenina hradu Helfenburk je svou rozlohou 1, 27 ha jednou z největších zřícenin v České republice. Z Netolic přímo na Helfenburk žádná cyklotrasa nevede. Je možné jet po silnici číslo 142 z Netolic směrem na Bavorov a poté se napojit na cyklotrasu číslo 1112, jež nás navede směrem k zřícenině Helfenburk. (Hracholusky, 2006, Helfenburk, 2014)

V obci Hracholusky můžeme najít opět domy ve slohu selského baroka a přírodní památku Mastnice, jedná se o podmáčené louky s výskytem bledule jarní. Celkově cyklotrasa měří 5,6 km a vede po silnicích III. tříd. Trasa není náročná a je vhodná pro všechny věkové kategorie. Na trase můžeme nalézt i občerstvení a to v obci Žitná i v obci Hracholusky.

Obrázek č. 16: Výškový profil cyklotrasy číslo 5

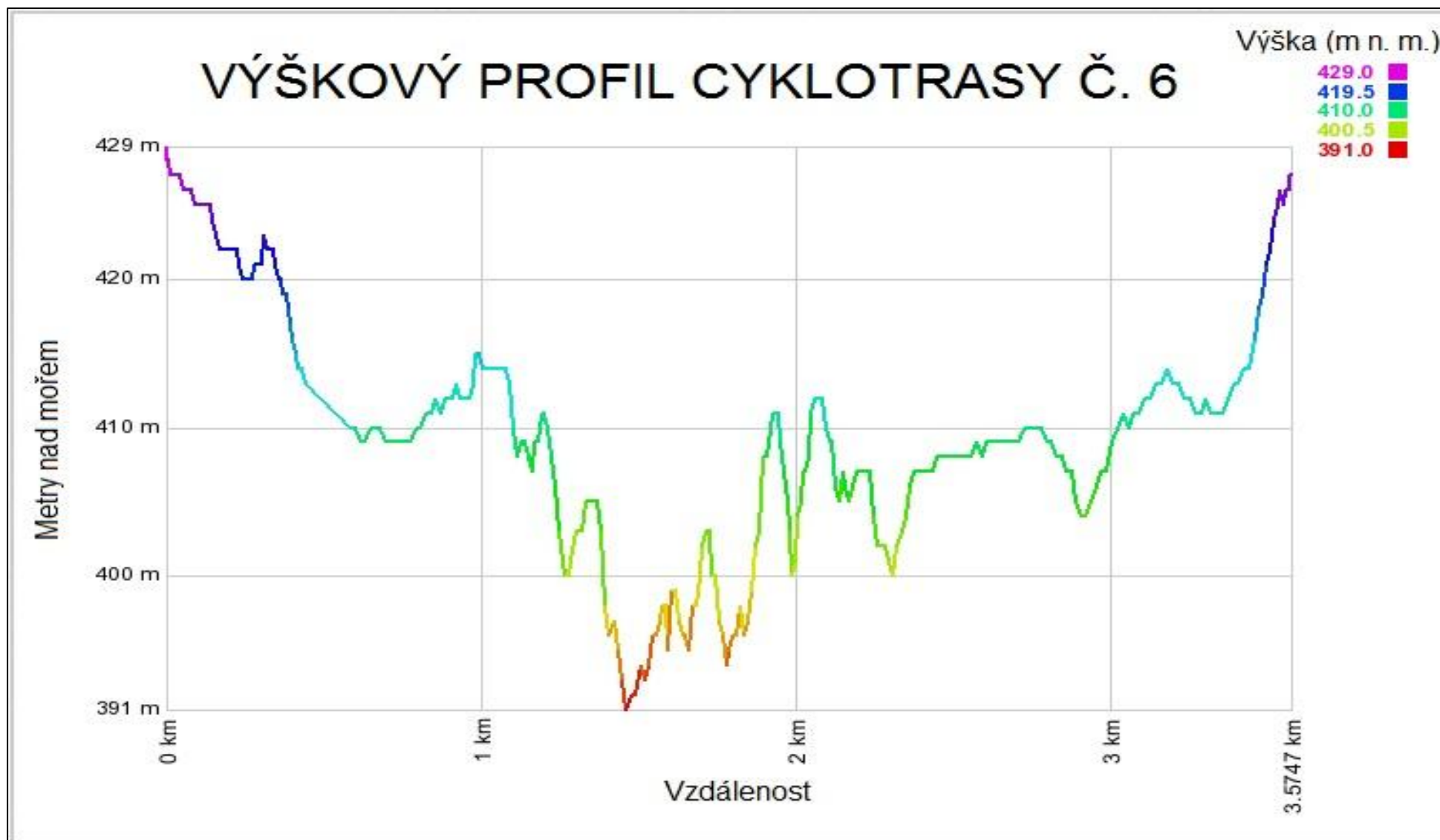
10. 6 Cyklotrasa Malovičky – Mlacký remíz - Malovičky

Cyklotrasa začíná za obcí Malovičky a měří okolo 3,5 km. Je vhodná i pro rodiny s dětmi, jelikož není dlouhá a vede po silnici III. třídy. Dále je možné se napojit na cyklotrasu okolo Malovic číslo 1089. První zmínka o Malovicích je z roku 1313, byla sídlem Malovců z Malovic. Stál zde hrádek, dnes jsou na jeho místě domy s číslem 10 a 11. V zahradách domů číslo 1 a 7 jsou ještě dnes patrné náznaky valů. Hrádek měl nepravidelný oválný tvar. Z dochovaných pramenů můžeme vyčíst, že tvrz měla dvě věže, maštale, most a uvnitř byla velká síň. Dalšími obyvateli malovické tvrze byli od roku 1494 Jaroslav a Oldřich Malovci z Nestánic. V roce 1542 se Malovice rozdělily na Horní a Dolní – Malovice a Malovičky. Byly v držení Diviše z Malovic a patřily k Libějovickému panství. Roku 1548 dostal tvrz Pavel z Malovic a díky svému hospodaření, byl nucen roku 1557 prodat malovické panství spolu s Divišovým libějovickým panstvím prodat Vilému z Rožmberka. Poslední zmínka o hrádku je z roku 1563, kdy byl rozebrán na výstavbu Horního malovického rybníka. (Malovice - Sedláček, 1890, Kašička, Navrátil, 1990)

Malovičky mají celkem 108 trvale bydlících obyvatel, nachází se 8 km severozápadně od Netolic. Mimo jiné v obci sídlí světoznámé Divadlo Continuo. Dalším pozoruhodným místem je archeologická lokalita hradiště Na Šancích. (Malovice, 2014).

Obrázek č. 17: Cyklotrasa Malovičky – Mlacký remíz - Malovičky

Obrázek č. 18: Výškový profil cyklotrasy číslo 6

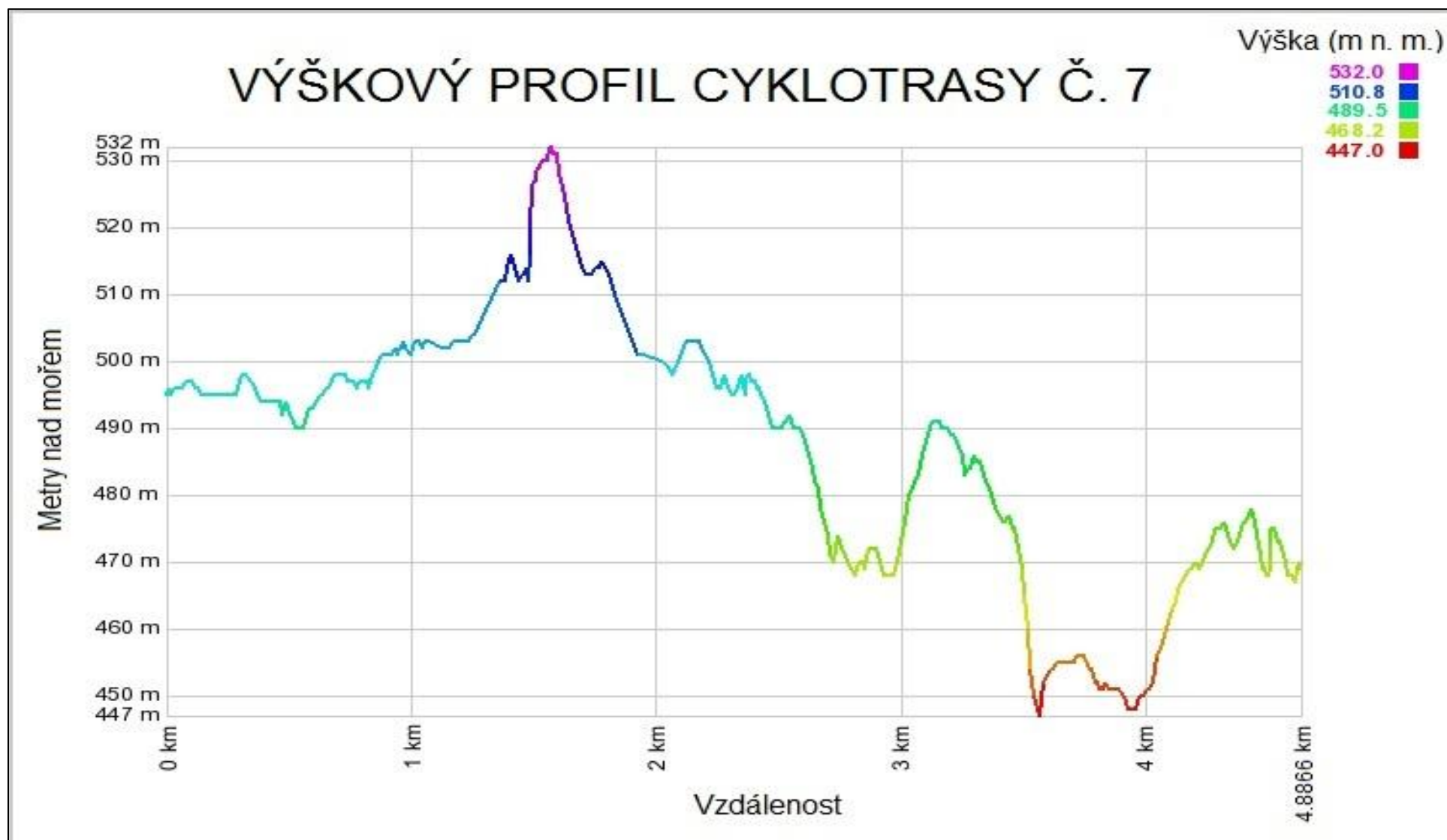
10. 7 Cyklotrasa Setuň – Krtely – Borská hájovna

Tato cyklotrasa začíná v Setuni. Jedná se o vesničku se která je vzdálená cca kilometr od obce Krtely, jež je její součástí. K vidění je zde kaplička z roku 1913. První část trasy se ubírá již existující cyklotrasou číslo 1099, směrem ke Krtelům. Další dvě třetiny trasy vedou po silnici III. třídy směrem na hlavní silnici II. třídy číslo 142 k Borské hájovně a k Velkému vepřskému rybníku. Zde se cykloturisté mohou napojit na cyklotrasy na Vodňansku. Trasa celkově měří 3,8 km, není fyzicky náročná a je vhodná pro rodiny s dětmi. Občerstvení je možné po cestě v obci Krtely.

CYKLOTRASA ČÍSLO 7

Obrázek č. 19: Cyklotrasa Setuň – Krtely – Borská hájovna

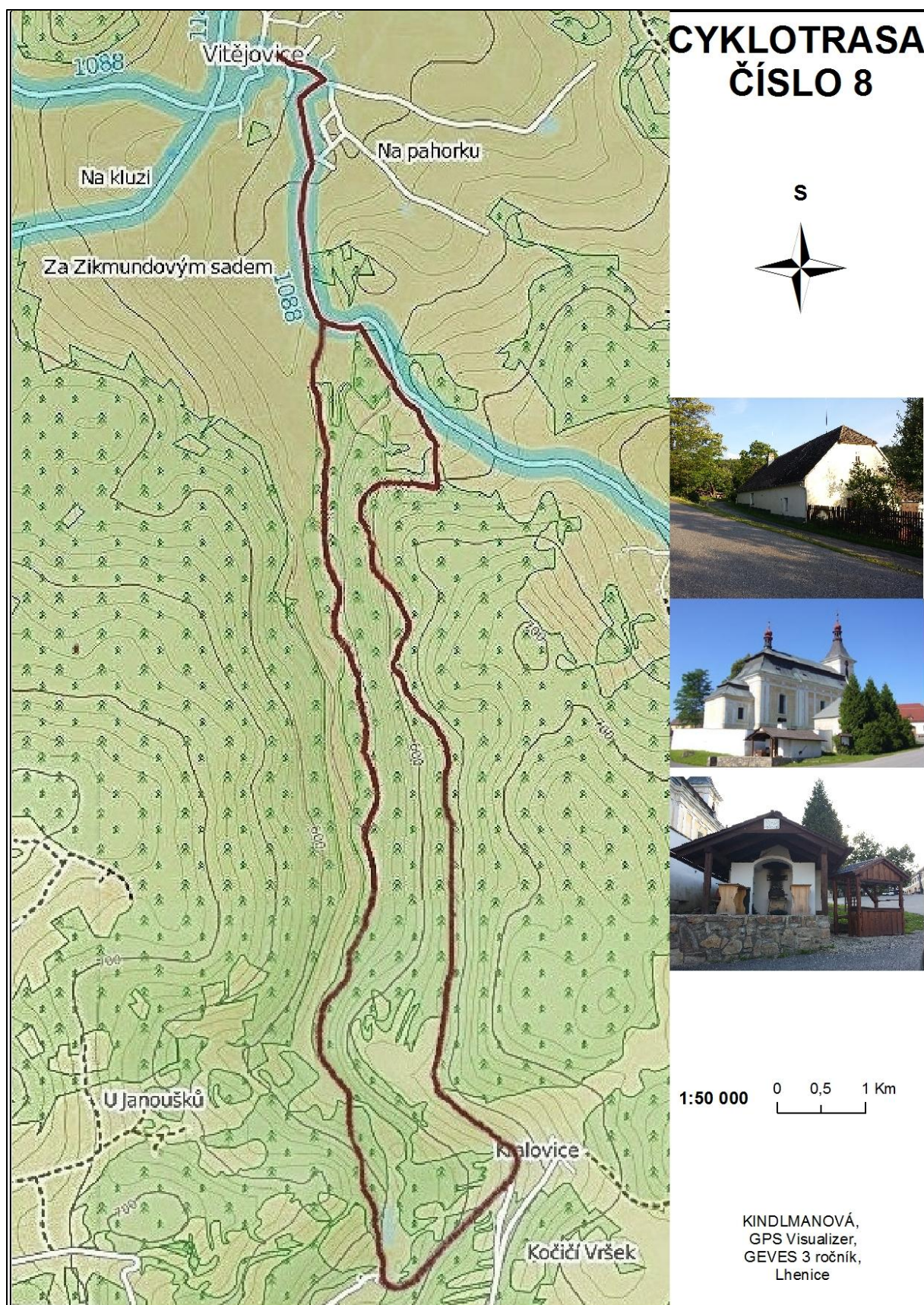
Obrázek č. 20: Výškový profil cyklotrasy číslo 7

10. 8 Cyklotrasa Vitějovice – podél Zlatého potoka – Kralovice - Vitějovice

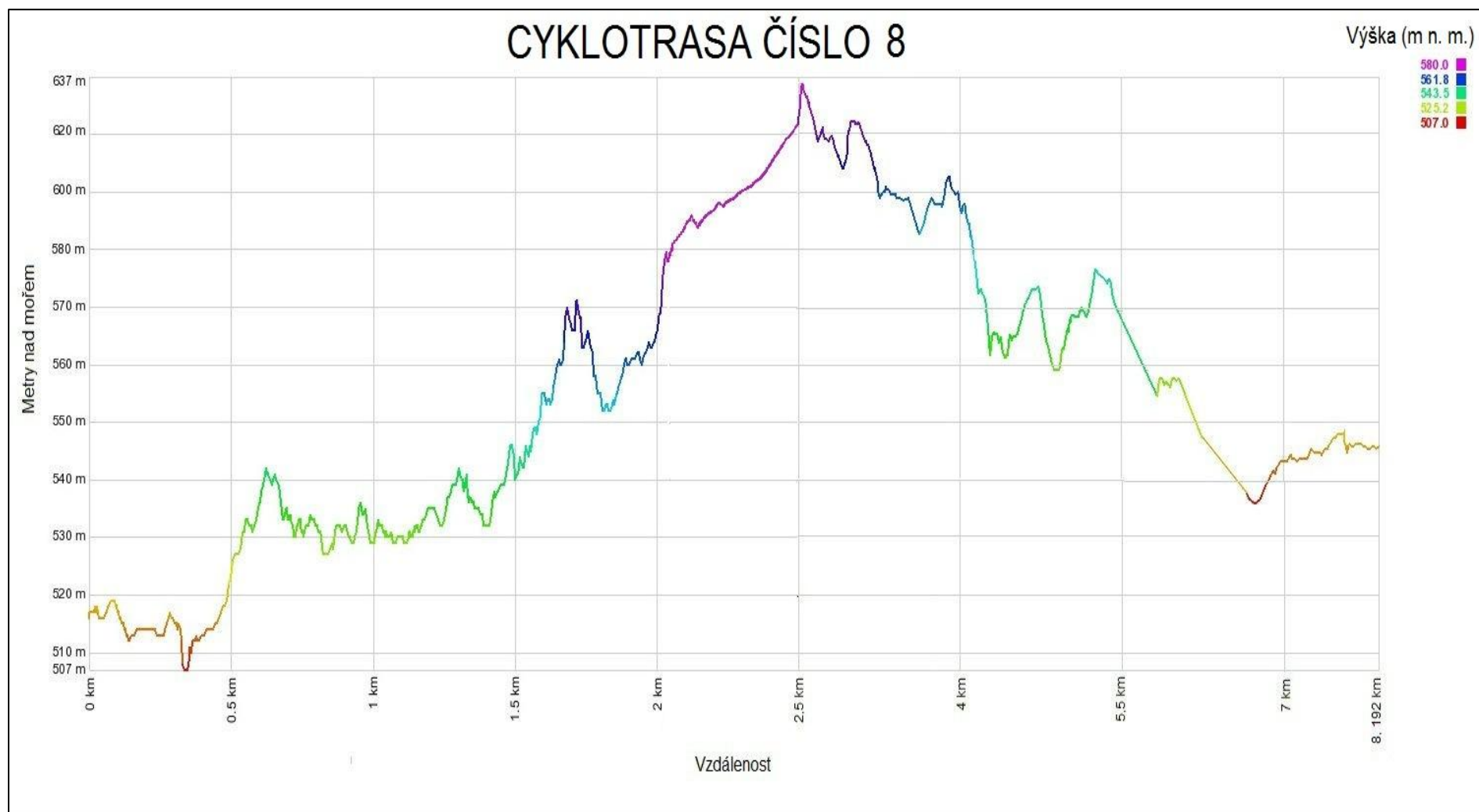
Začátek cyklotrasy je v obci Vitějovice. První zmínka o obci je z roku 1283 a vlastnil ji Jan z Michalovic, toto panství mu věnoval český král Václav II. Pánové z Vitějovic nedaleko vsi vybudovali hrad Oslule, ale přibližně za 100 let už začal chátrat, jelikož Rožmberkové nechali postavit nedaleko Bavorova hrad Helfenburk. Vitějovice se zařadily pod jeho správu. Poslední z rodu Rožmberků, který vlastnil Vitějovice, byl Petr Vok. Po jeho smrti se majitelé střídali. Po bitvě na Bílé hoře skončily Vitějovice v rukou Buquoyů a připojily se k Libějovickému panství. Na zřícenině hradu Osule vede cyklostezka číslo 1088.

Trasou číslo 1088 směrem z Vitějovic na Vrbici vede cyklotrasa číslo 8 a poté uhýbá k Zlatému potoku, který pramení v Libínské hornatině v nadmořské výšce 910 m n. m. Na této cyklotrase můžeme nalézt barokní Burgerův mlýn ze 16. století, který byl v roce 1877 přestavěn. Další zajímavostí je kamenný most táhnoucí se přes Zlatý potok. Až ke Kralovicům vede cyklotrasa po polních a lesních cestách. Pod obcí Kralovice, která patří pod okres Prachatice, se nalézá Forkův mlýn z období 16. století a mlýnice z 18. století, jež je technickou památkou. V Kralovicích je přírodní rezervace Kralovické louky, zde jsou chráněné zrašelinělé louky s výskytem vzácných druhů rostlin. Cyklotrasa se vrací zpět do obce Vitějovice po silnici III. třídy.

Cyklotrasa je náročná na terén a fyzické schopnosti. Doporučovala bych ji jen zdatnějším sportovcům. Pro sjíždění této trasy je vhodné horské nebo krosové kolo. Na trase se vyskytuje místo pro občerstvení, a to v obci Vitějovice.

Obrázek č. 21: Cyklotrasa Vitějovice – podél Zlatého potoka – Kralovice - Vitějovice

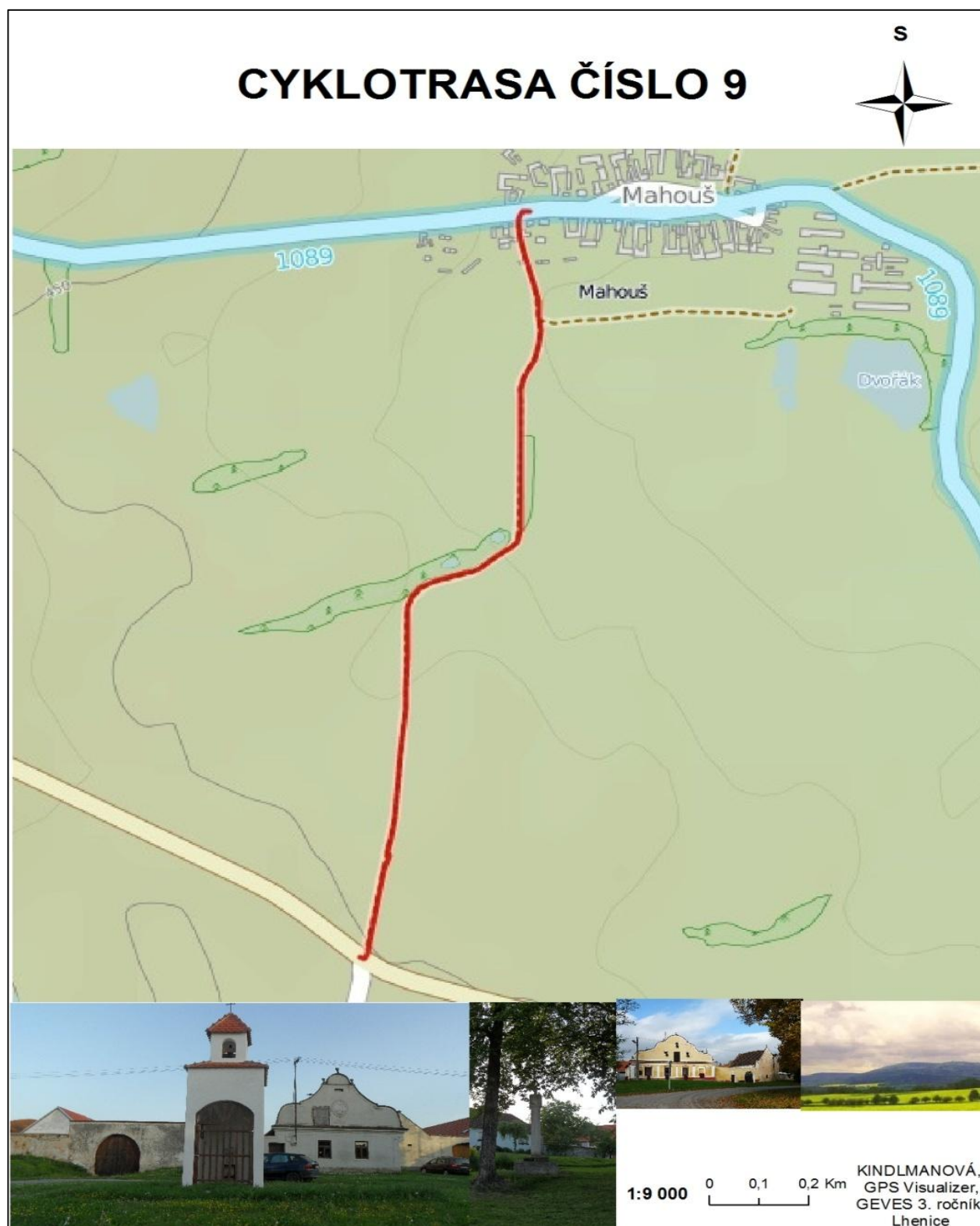

Obrázek č. 22: Výškový profil cyklotrasy číslo 8

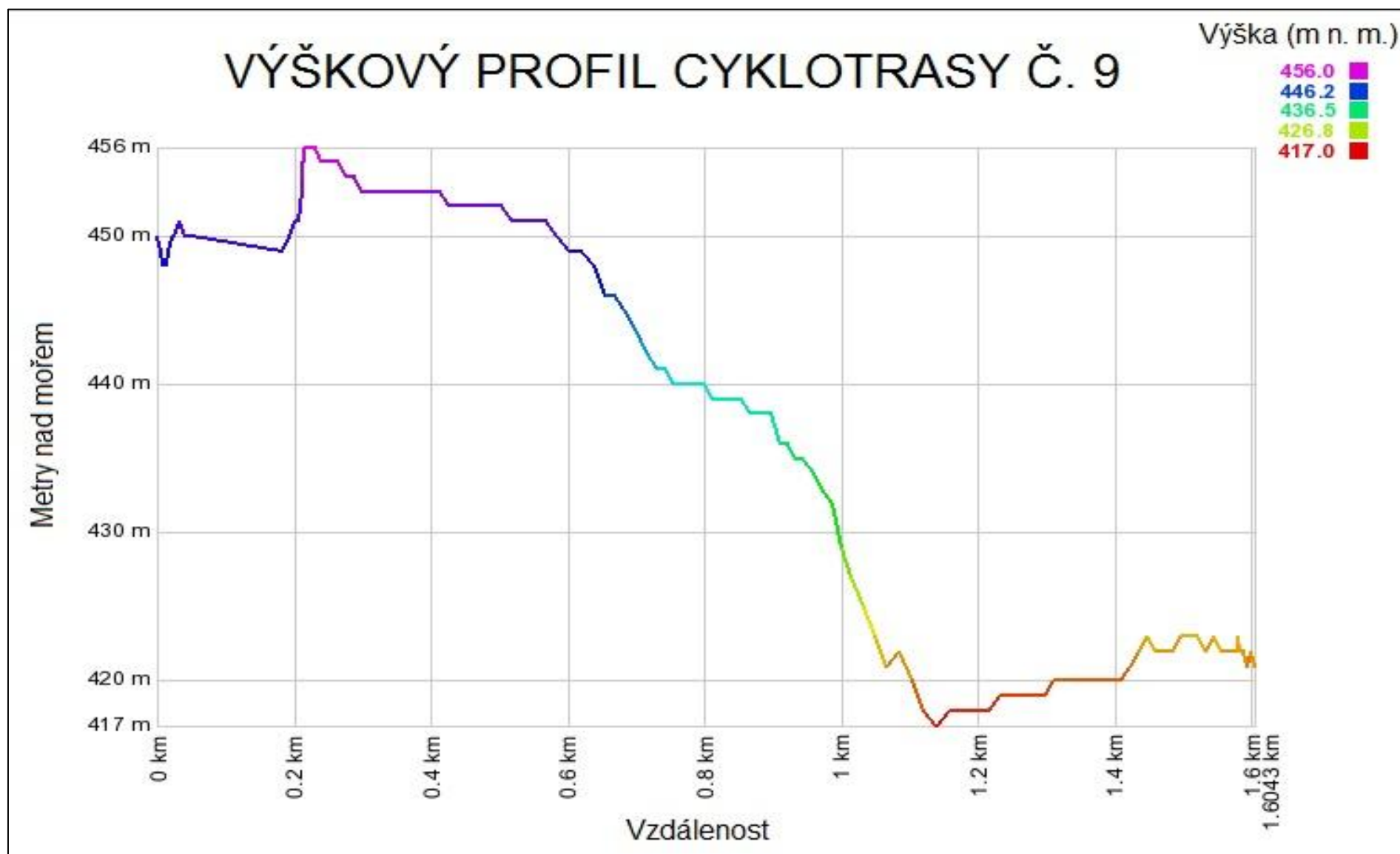
10. 9 Cyklotrasa Mahouš – cyklotrasa Historická krajina Netolicka

Cyklistická trasa číslo 9 má za úkol zhuštění již stávajících cyklotras. Vede z obce Mahouš na silnici II. třídy číslo 145 z Českých Budějovic do Prachatic. Navržená trasa navazuje na cyklotrasu Historická krajina Netolicka.

Mahouš se nachází v nadmořské výšce 425 m n. m. Žije zde 150 obyvatel. První písemná zmínka o obci Mahouš je z roku 1300. Obec byla osídlena díky cisterciáckému klášteru Zlatá Koruna. V polovině 19. století se stala obec samostatnou. V roce 1976-1992 byl Mahouš připojen k nedaleké obci Němčice. Na návsi můžeme nalézt gotická boží muka, kovárnu a dům číslo 5 a 26, který je vystavěn ve stylu selského baroka. Trasa je dlouhá 1,6 km. (Místopisy, 2009)

Obrázek č. 23: Cyklotrasa Mahouš – cyklotrasa Historická krajina Netolicka

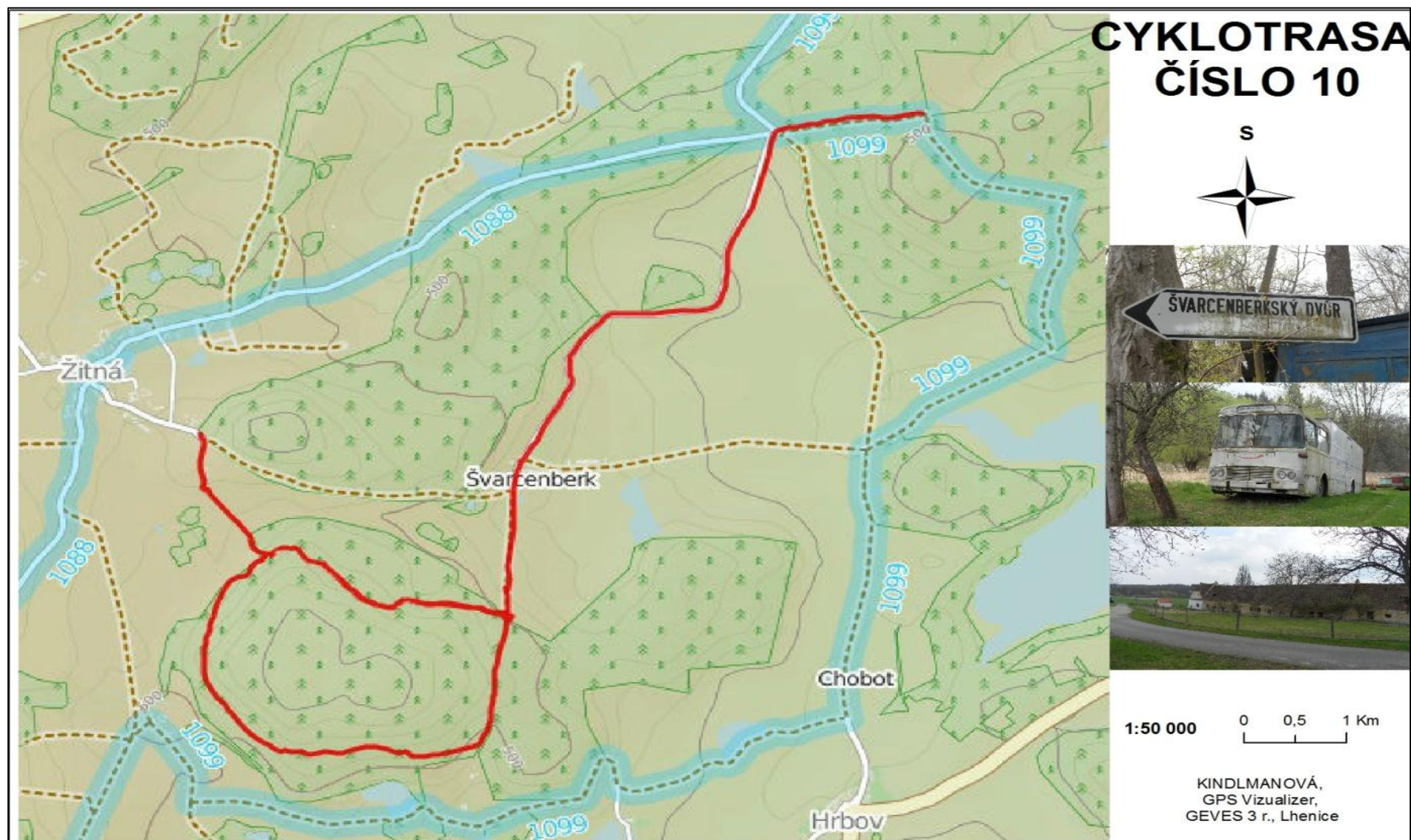

Obrázek č. 24: Výškový profil cyklotrasy číslo 9

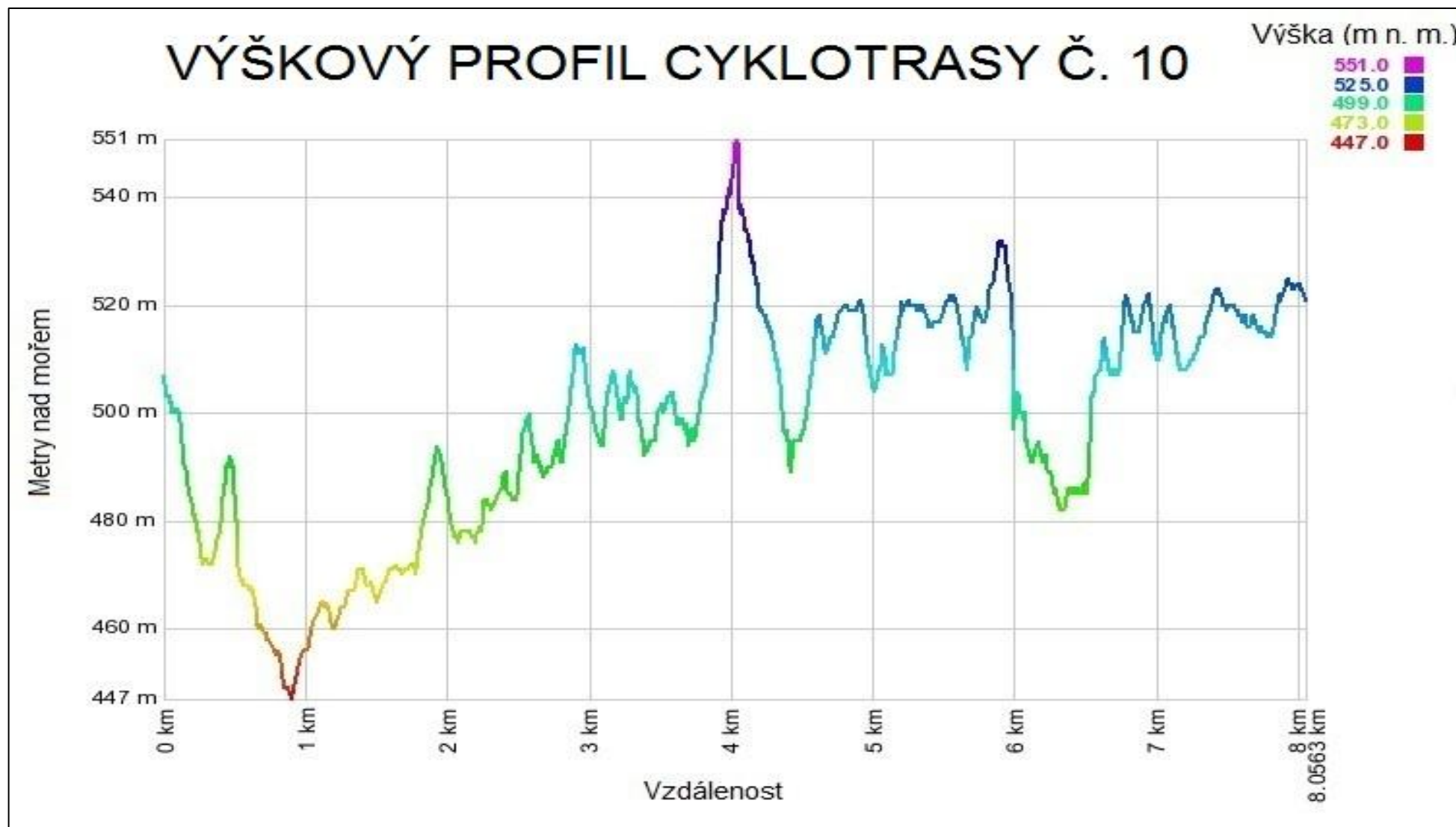
10. 10 Cyklotrasa Švarcenberský dvůr – Jedlový vrch – Žitná

Cyklotrasa začíná na styku již stávajících cyklotras č. 1099 a 1088. Na této trase se nachází Švarcenberský dvůr, který je součástí bývalé Netolické obory. Tato obora se rozkládala na dnešním území obcí Lhenice, Hracholusky, Netolice a Malovice. Vladař Vilém z Rožmberka (1535-1592) v centru obory pro zvěř, nechal vystavět zámek Kratochvíle. Celková výměra obory byla okolo 3000 ha. Výjimečný zde byl chov velbloudů, bůvolů, daňků a bažantů a mimo jiné se zde chovali i hřebci. Kratochvíli si předávaly různé rody, jako byli Eggenberkové a poté Schwarzenberkové. Dnes se bývalý Švarcenberský statek používá k výcviku koní.

Dále trasa pokračuje kolem lesa, zde jsou dvě možnosti, kudy se ubírat, končí na cestě k obci Žitná a navazuje na cyklotrasu číslo 2. Celkově trasa měří 8 km a není fyzicky náročná, tudíž je vhodná pro méně zdatné sportovce a pro rodiny s dětmi. Převážně se jedná o lesní cesty a pouze část trasy ke Švarcenberskému dvoru je silnicí III. třídy.

Obrázek č. 25: Cyklotrasa Švarcenberský dvůr – Jedlový vrch – Žitná

Obrázek č. 26: Výškový profil cyklotrasy číslo 10

11. ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo zhodnotit stávající cyklotrasy a vytvořit soubor nových návrhů cyklotras, které doplňují již existující trasy a navazují na okolní cyklotrasy na Vodňansku, případně Prachaticku a Českobudějovicku.

Bakalářská práce se dělí na čtyři dílčí části. V první části se autorka zabývá celkovou charakteristikou cykloturistiky a cyklistické dopravy. Popisovány jsou zde i cykloprojekty, jež poskytují důležité informace všem cyklistům, cykloturistům i turistům. Dále autorka popisuje hlavní rozdíly mezi cyklotrasou a cyklostezkou. Druhá část se zabývá charakteristikou Netolicka. Třetí část pojednává o již stávajících cyklotrasách a cyklostezkách v Netolickém mikroregionu. Poslední čtvrtou částí je samotný návrh nových cyklotras s jejich mapami a výškovými profily.

Při určování kudy trasy povedou se autorka řídila stanovami Klubu českých turistů. Přitom musela dodržet zásady bezpečnosti, tím se myslí malá frekvence vozidel na dané trase, trasa musela být atraktivní, bez zbytečných oklik, prudkých sklonů nebo velkého převýšení. Autorka se při vedení cyklotras mimo jiné řídila zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, dále vyhláškou ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. a dle Československé normy 73 6110 „Projektování místních komunikací“, týkající se navrhování a projektování cyklistických tras a stezek. Dalšími prameny, ze kterých autorka vycházela, se staly technické podmínky např. číslo 179.

I když území mikroregionu Netolice je poměrně malé, byl zde velký potenciál k návrhu nových tras. Autorka vymezila celkem deset nových cyklotras s celkovou délkou přibližně 79 km. Každá trasa má jiný charakter, autorka se snažila uspokojit téměř všechny cílové skupiny cyklistů, jako jsou např. terénní cyklisté, rekreační cyklisté, méně zdatní cyklisté, rodiny s dětmi, jež preferují nenáročné trasy. Mimo jiné jsou cyklotrasy doplněné o popis a zajímavosti, jež jsou zde k vidění.

Pro lepší orientaci v okolí mohou sloužit mapy cyklotras vytvořené pomocí GPS systému. Ke všem cyklistickým trasám jsou připojeny výškové profily, jež nám ihned sdělí, o jak náročnou trasu se jedná, případně jak je dlouhá.

Bakalářská práce by měla sloužit jako průvodce po cyklotrasách na Netolicku. Také předpokládá zlepšení cestovního ruchu a podpoření ekonomiky zájmové oblasti.

12. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- ANTL, T. (1903): Dějiny města Netolic. Nákladatelství města Netolic, Netolice. 152 s.
- ALBRECHT, J. a kol. (2003): Chráněná území ČR VIII – Českobudějovicko. Agentura ochrany přírody a krajiny a EkoCentrum Brno, Praha. 807 s.
- BENEŠ, J., STEJSKAL, A., OURODA, V. (1998): Netolice in seiner historischen Landschaft. Archeos, Prachatice. 160 s.
- BENEŠ, J. PETRÁŠEK, O. (1999): Historická krajina Netolicka. Sdružení obcí – mikroregion Netolice, Netolice. 4 s.
- CULEK, M. a kol. (1996): Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha 1996. 347 s.
- CULEK, M. a kol. (2003): Biogeografické členění České republiky II. díl. Lelekovice, AOPK 2003, 588 s.
- DEMEK, J. a kol. (1987): Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny. Academia nakladatelství Akademie věd ČSR, Praha 1987, 584 s.
- DOBNEROVÁ, K. (2009): Návrh cyklostezky v okolí obce Kamenný Újezd. Diplomová práce. Zemědělská fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, katedra zemědělské techniky a služeb. 84 s.
- FENCL, P. (2000): Šumava bez hranic. Školský úřad Prachatice, Prachatice. 87 s.
- CHÁBERA, S. (1982): Geologické zajímavosti Jižních Čech. Jihočeské nakladatelství, 158 s.
- CHÁBERA, S. a kol. (1985): Jihočeská vlastivěda – neživá příroda. Jihočeské nakladatelství, 269 s.
- CHLUPÁČ, I. a kol. (2002): Geologická minulost České republiky. Academia nakladatelství Akademie věd ČR, Praha. 436 s.
- KRÁLOVÁ, S. (2012): Cyklostezky jako projekty financované z fondů EU. Bakalářská práce. Fakulta tělesné kultury Palackého univerzity v Olomouci, katedra rekreologie. 73 s.
- KUŽELKA, V. (2002): Výsledky antropologického průzkumu kosterních pozůstatků z hradiště Na Jáně v Netolicích. Národní muzeum, Praha. 10 s.
- LIŠČÁKOVÁ, D., JANOTA, I. (2009): Netolice – Proměna města aneb Jak šel čas. Muzeum JUDr. Otakara Kudrny, Netolice. 200 s.
- NOVÁKOVÁ, A. (2011): Současný stav a rozvojové možnosti cykloturistiky v Novém Jičíně a okolí. Přírodovědecká fakulta univerzity Palackého v Olomouci, katedra geografie. 62 s.

OBŮRKOVÁ, E. (2006): Kam v Jižních Čechách. Computer press. 128 s.

OURODA, V., PETRÁŠEK, O. (2004): Netolice – Historie a současnost. Město Netolice, Netolice, 4 s.

VLČEK, V. (ed.) a kol. (1984): Zeměpisný lexikon. Vodní toky a nádrže. Academia nakladatelství Československé akademie věd, Praha. 315 s.

SIDWELLS, CH. (2004): Velká kniha o cyklistice. Slovart, Banská Bystrica. 239 s.

STARÝ, V., HŮNA, V., TRAJEROVÁ, J. (1979): Netolice. Městské muzeum Netolice, Netolice. 63 s.

STANĚK, L., BATKOVÁ, M. (2004): Variantní studie priorit cyklistické dopravy ve městě Nový Jičín. In: Nováková, A. (2011): Současný stav a rozvojové možnosti cykloturistiky v Novém Jičíně a okolí. Bakalářská práce. Katedra geografie PřF Univerzity Palackého, Olomouc, 62 s.

Internetové zdroje:

Asociace cykloměst (2014)
<http://www.cyklomesta.cz/> (20. 11. 2013)

Babice (2014): Základní informace
<http://web.quick.cz/babicept/soucas.htm> (1. 6. 2014)

Blanský les (2007): Krtely a krtelský les
<http://www.blanet.cz/?artid=82&lang=cz&mode=normal> (1. 6. 2014)

Besip (2012): Základní informace
<http://www.ibesip.cz/cz/besip/o-besip/kdo-jsme> (20. 11. 2013)

Besip (2013): Bezpečnost silničního provozu
<http://www.ibesip.cz/cz/cyklista> (20. 11. 2013)

Central Meet Bike (2010): Typologie cyklotras
<http://www.cyklodoprava.cz/file/infrastruktura-technicka-literatura-era-tp-2-typologie-cyklostezek/> (1. 6. 2014)

Central Meet Bike (2014): Informace o projektu
http://www.centralmeetbike.eu/palio/html.run?_Instance=centralmeetbike&_PageID=351&_CatID=90&_Checksum=1592064579 (20. 11. 2013)

Cyklostrategie (2013): Cíle projektu
<http://www.cyklodoprava.cz/legislativa/cile-cyklostrategie-v-oblasti-legislativy/>
(20. 11. 2014)

- Cyklodoprava (2011): Typologie cyklostezek
<http://www.cyklodoprava.cz/file/infrastruktura-technicka-literatura-era-tp-2-typologie-cyklostezek/> (25.5.2014)
- Cyklodoprava (2013): Metodika značení cyklotras
<http://www.cyklodoprava.cz/file/infrastruktura-dalkove-trasy-metodika-znacen-dalkovych-tras-technicka-priloha/> (24. 3. 2014)
- Cyklodoprava (2014): Projekt CYCLE 21
<http://www.cyklodoprava.cz/vyzkum/projekt-cycle21> (20. 11. 2013)
- Cyklostezky a cyklotrasy (2006): Komunikace pro cyklisty
http://www.praha.eu/public/b4/38/11/1104048_140344_Cykloterminologie.pdf (24. 3. 2014)
- Česká geografická společnost (2014): Ovocnářská cyklostezka
<http://m.taggmanager.cz/1173> (24. 3. 2014)
- Česko jede (2011): Informace o projektu
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/cesko-jede/> (20. 11. 2014)
- Česko jede (2011): Typologie cyklistů
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/obecne-informace/epicentrum/> (5. 2. 2014)
- Česko jede (2011): Rozdělení cyklistů
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/obecne-informace/obecne-o-cykloproduktech/> (5. 2. 2014)
- Česko jede (2011): Terénní cyklistika
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/obecne-informace/terenni-cyklistika/> (24. 3. 2014)
- Česko jede (2011): Dálkové cyklotrasy
http://www.ceskojede.cz/cms_dokumenty/dalkove-trasy-v-cr-metodika-tvorby-propagace-a-znacen.pdf (24. 3. 2014)
- Česko jede (2011): Euro Velo
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/dalkove-cyklotrasy-cr/eurovelo-a-cesko/> (20. 11. 2013)
- Encyklopedie – Český Krumlov (2014): Historické stezky
http://www.encyklopedie.ckrumlov.cz/docs/cz/region_histor_histez.xml (1. 6.2014)
- Helfenburk (2014): Historie hrad
<http://www.helfenburk.estranky.cz/> (1. 6. 2014)
- Hradiště (2014): Základní informace
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240952> (25. 5. 2014)
- Hracholusky-Pt (2006): Historie obce
<http://hracholusky-pt.cz/z-historie-obce/d-53/p1=60> (28. 5. 2014)

Holečkov (2014): Základní informace
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240951> (25. 5. 2014)

Chvalovice – Pt (2006): Historie obce
<http://www.chvalovice-pt.cz/z-historie-obce/d-53/p1=60> (28. 5. 2014)

Klub českých turistů (2007): Základní pojmy, značení cyklotras, financování cyklotras
<http://www.ceskojede.cz/rubriky/znaceni-cyklotras/ke-stazeni/> (25. 5. 2014)

Klub českých turistů (2012): Cykloturistické značení
<http://www.kct.cz/cms/sites/default/files/users/user1/dokumenty/znackari/UT-M.pdf>
 (20. 11. 2014)

Klub českých turistů (2012): Cyklistické značení
<http://www.kct.cz/cms/sites/default/files/users/user1/dokumenty/znackari/UT-M.pdf>
 (24. 3. 2014)

Krtely (2014): Základní informace
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240953> (25. 5. 2014)

Liberecký kraj (2010): Pojmy cyklotrasa
<http://www.kraj-lbc.cz/public/doprava/analyzaLK10/218.html> (25. 5. 2014)

Lužický dvůr (2010): Lužický dvůr a chov koní
<http://luzicky-dvur.cz/> (20. 5. 2014)

Mahouš (2011): Základní informace
<http://mahous.cz/> (20. 5. 2014)

Malovice (2014): Obec Podeřístě
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240959> (10. 5. 2014)

Malovice (2014): Základní informace a historie obce
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=3445398> (25. 5. 2014)

Malovičky (2014): Základní informace a historie obce
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240957> (20. 5. 2014)

Masarykova univerzita (2006): Cykloturistika
<http://is.muni.cz/elportal/estud/fsp/js07/turistika/ch08s01.html> (25. 5. 2014)

Města a obce (2014): Informace o obcích
<http://mesta.obce.cz/> (1. 6. 2014)

Ministerstvo pro místní rozvoj (2014): Podpora obnovy a rozvoje venkova
<https://www.mmr.cz/cs/Podpora-regionu-a-cestovni-ruch/Regionalni-politika/Programy-Dotace/Podpora-rozvoje-a-obnovy-venkova-2014> (25. 5. 2014)

Ministerstvo pro místní rozvoj (2014): Regionální operační programy
<http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/Programy-2007-2013/Regionalni-operacni-programy> (25. 5. 2014)

Místní akční skupina Blanský les – Netolicko o.p.s. (2007): Krtelský les
<http://www.blanet.cz/?artid=82&lang=cz&mode=normal> (29. 3. 2014)

Mistopysy (2009): Historie obce Mahouš
http://www.mistopisy.cz/historie_mahous_6775.html (1. 6. 2014)

Na kole (2011): Cyklopruh
<http://www.nakole.cz/clanky/824-mestem-na-kole-1-cyklopruhy.html> (25.5.2014)

Na kole (2014): Normy a technické podmínky
http://www.nakole.cz/images/clanky/2b/publikace-gis_cyklo.pdf (25. 5. 2014)

Narodní strategie rozvoje cyklistické dopravy (2005): Cyklistická doprava
<http://www.cyklodoprava.cz/file/narodni-strategie-rozvoje-cyklisticke-dopravy-cr/>
(25. 5. 2014)

Němčice (2010): Základní informace
<http://www.nemcice-pt.cz/> (20. 5. 2014)

Netolice (2005): Zařízení města
<http://www.netolice.cz/zarizeni-mesta/d-3600/p1=3356> (24. 3. 2014)

Netolice (2005): Informace o mikroregionu Netolice
<http://www.netolice.cz/mikroregion/d-3590/p1=3416> (25. 3. 2014)

Netolice (2005): Historie města
<http://www.netolice.cz/historie-mesta-pamatky/d-3526/p1=3405> (29. 3. 2014)

Olšovice (2010): Základní informace
<http://www.olsovice.cz/> (20. 5. 2014)

Rábín (2014): Základní informace
<http://www.malovice.cz/index.php?nid=7307&lid=cs&oid=1240960> (20. 5. 2014)

Selské baroko (2014): Pojem selské baroko
<http://www.selskebaroko.cz/selskebaroko/barokoaselske.htm> (1. 6. 2014)

Taggmanager (2014): Ovocnářská cyklostezka
<http://m.taggmanager.cz/1173> (20. 6. 2014)

Technické podklady (2006): Navrhování komunikací pro cyklisty
<http://www.pjpk.cz/TP%20179.pdf> (25. 5. 2014)

Územní plán Netolice (2011): Užitečné pojmy (cyklotrasa, cyklostezka)
http://www.netolice.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=10394&id_dokumenty=4019 (25. 5. 2014)

Vitějovice (2007): Základní charakteristika
<http://www.vitejovice.cz/zakladni-charakteristika-obce/d-1027/p1=52> (28. 5. 2014)

Vitějovice (2007): Historie obce
http://www.vitejovice.cz/vismo/fulltext.asp?hledani=1&id_org=18267&id_ktg=51&n=kultura-a-volny-cas&p1=53&query=historie&x=44&y=14 (25. 5. 2014)

Wikipedie (2013): Chráněná území
http://cs.wikipedia.org/wiki/Seznam_chr%C3%A1n%C4%9Bn%C3%BDch_%C3%BAzem%C3%AD_v_okrese_Prachatice (5. 2. 2014)

13. SEZNAM PŘÍLOH

Obrázkové přílohy:

- Obrázek 01: Značení cyklostezek (s. 15)
- Obrázek 02: Značení cyklotras (s. 16)
- Obrázek 03: Značení cykloturistických tras (s. 16)
- Obrázek 05: Souhrnné značení cykloturistických tras (s. 20)
- Obrázek 08: Výškový profil cyklotrasy číslo 1 (s. 44)
- Obrázek 10: Výškový profil cyklotrasy číslo 2 (s. 48)
- Obrázek 12: Výškový profil cyklotrasy číslo 3 (s. 51)
- Obrázek 14: Výškový profil cyklotrasy číslo 4 (s. 54)
- Obrázek 16: Výškový profil cyklotrasy číslo 5 (s. 57)
- Obrázek 18: Výškový profil cyklotrasy číslo 6 (s. 60)
- Obrázek 20: Výškový profil cyklotrasy číslo 7 (s. 63)
- Obrázek 22: Výškový profil cyklotrasy číslo 8 (s. 66)
- Obrázek 24: Výškový profil cyklotrasy číslo 9 (s. 69)
- Obrázek 26: Výškový profil cyklotrasy číslo 10 (s. 72)

Mapové přílohy:

- Mapa 04: Mapa dálkových cyklotras v ČR (s. 17)
- Mapa 06: Mapa mikroregionu Netolice (s. 28)
- Mapa 07: Cyklotrasa Netolice – Krtely – Holečkov - Netolice (s. 43)
- Mapa 09: Cyklotrasa Žitná – Za Dubím – Vitějovice – Hracholusky – Jedlový vrch – Krtelský les (s. 47)
- Mapa 11: Cyklotrasa Netolice – Babice – Chvalovice – Lužice – vrchol V Hejčanech – Netolice (s. 50)
- Mapa 13: Cyklotrasa Netolice – Podeřístě – Lékařova Lhota - Sedlec (s. 53)
- Mapa 15: Cyklotrasa Žitná – Obora - Hracholusky (s. 56)
- Mapa 17: Cyklotrasa Malovičky – Mlacký remíz - Malovičky (s. 59)
- Mapa 19: Cyklotrasa Setuň – Krtely – Borská hájovna (s. 62)
- Mapa 21: Cyklotrasa Vitějovice – podél Zlatého potoka – Kralovice – Vitějovice (s. 65)
- Mapa 23: Cyklotrasa Mahouš – cyklotrasa Historická krajina Netolicka (s. 68)
- Mapa 25: Cyklotrasa Švarcenberský dvůr – Jedlový vrch – Žitná (s. 71)